

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

**Radno vreme: 08-16h,
Vikendom ne radimo.**

* Plaćanje računa *
Takse * Osiguranje *
Tehnički pregled
i registracija vozila *

* Odloženo plaćanje:
čekovima,
administrativnom
zabranom,
preko PIO fonda
za penzionere,
karticom Poštanske
štedionice na
6 mesečnih rata.

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

Слика

НОВО СТАЈАЛИШТЕ код "Раса" - Некад мораш знати кад ваља стати

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXIII

БРОЈ: 392

27. ЈУЛ 2026.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел, Вера
Шкулић, Петар Орешковић
(спорт), протојереј-ставрофор
Зоран Малетић (црква), Данијела
Пећанин (школа). Тех. секретар:
Јована Горуновић,
Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752

Тираж

1200

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креат-
ивни културни клуб, 1995- (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

Пензионери у Врујцима

Пред пут

Наши најстарији суграђани, заједно са својим колегама пензионерима из Иванова и Панчева, организовали су једнодневни излет у бању Врујци која се налази недалеко од Мионице.

Лепо и сунчано јутро тог 19. јуна испратило их је на овај кратак пут до бање Врујци. Пут је протекао како је планирано, а пензионери су нестрпљиво очекивали долазак на одређиште.

- Провели смо цело преподне и поподне у бањи, користећи леп и пријатан дан и благодети термалне воде и блата

које нама пензионерима олакшава реуматске тегобе. Дан је протекао врло брзо по лепом и сунчаном времену - каже за наш лист Мирко Стојић, први човек старчевачких пензионера.

Искористили су пензионери и прилику да ручају квалитетну и добру храну и да се освеже хладним соковима и пивом.

- Дан смо окончали повратком у наше лепо Старчево у вечерњим сатима. Сви су задовољни. Наставићемо са оваквим излетима - напомиње Стојић.

П. С.

Снага цвета кад подршка расте

Караван оснаживања онколошких пацијената у Старчеву

Удружење оболелих од мултиплог мијелома Србије, у сарадњи са Заводом за јавно здравље Панчево и цвећаром "Нађин кутак", започело је реализацију пројекта "Снага цвета кад подршка расте" на територији јужног Баната. Пројекат је подржан од стране "Сидро фондације" и траје од априла до новембра месеца, ове године.

Активности су намењене првенствено онколошким и хематоонколошким пацијентима и њиховим породицама. Тако је 30. јуна караван подршке посетио и Старчево и "Ергелу Мерац", где су присутни имали прилику да чују предавање "Заједно против малигних болести" које је одржала др Драгана Антонијевић Ђорђевић, специјалиста социјалне медицине из Завода за јавно здравље Панчево и да учествују у психоонколошкој радионици коју је водила Сандра Бијелац, психоонколошкиња из Удружења оболелих од мултиплог мијелома Србије, али и да креирају свој цветни аранжман у оквиру креативне радионице "Хајде да цветамо заједно" коју је водила Тања Ивановски из цвећаре "Нађин кутак".

Причало се те вечери о битним темама за онколошке пацијенте и њихове породице, училе су се технике дисања, разговарало се здравим стиливима живота који доприносе лечењу и опоравку онколошких пацијента и на крају дружења свако је научио да направи један цветни аранжман који је понео кући као подсетник на овај догађај и на то како свако као појединац, својим активностима, може допринети свом бољем здрављу и потенцијалном излечењу.

На овој станици каравану су се придружили произвођачи микробиља из Старчева, Данијела и Ненад Ратков из фирме "Грина", који су понудили да са заинтересованима поделе своје знање о гајењу микробиља и говорили о значају ове врсте исхране - нарочито за онколошке пацијенте, али и за очување здравља уопште.

Учесници су истакли да су били веома задовољни и да им је значило што је караван подршке дошао у њихово место. Нагласили су да овакве активности доносе осећај заједништва и сигурности, јер им показују да нису сами у суочавању са болешћу. Свим организаторима овог пројекта то је додатна мо-

Радионица на ергели Мерац

тивација да наставе са радом и да активности учине доступним што већем броју грађана Јужнобанатског округа. Организатори су, такође, нагласили како је за реализацију ових активности веома значајна и подршка локалних медија.

Караван подршке је до сада посетио Качарево, Јабуку и Долово, Опово и Старчево, а планиране следеће станице су Банатско Ново Село, Бела Црква и Банатски Карловац.

Велики допринос реализацији ових активности дају здравствени амбуланте у овим

местима тако што обавештавају пацијенте, а највећу улогу у томе имају патронажне сестре.

Удружење оболелих од мултиплог мијелома Србије, заједно са партнерима, Заводом за јавно здравље Панчево и цвећаром "Нађин кутак" позива све заинтересоване да прате распоред каравана и укључе се у активности које доносе подршку и заједништво.

Распоред посета биће доступан путем локалних медија, као и на интернет страницама и друштвеним мрежама носилаца пројекта и партнера.

□ САОПШТЕЊЕ МУП-а У дворишту породичне куће у Старчеву, 18. јула предвече, дошло до активирања експлозивне напаве при чему је на лицу места једно лице изгубило живот, док су две особа задобиле тешке повреде и хитно превезене и хоспитализоване. У време закључења овог броја још једно лице је преминуло. Полицијски службеници су одмах обезбедили место догађаја. Увиђај је обављен у сарадњи са Вишим јавним тужилаштвом у Панчеву. Припадници Министарства унутрашњих послова предузели су све мере и радње из своје надлежности ради утврђивања свих чињеница, тачних околности, као и узрока који је довео до активирања експлозивне напаве.

СТАРЧЕВАЧКИ ВАТРОГАСЦИ ДЕЖУРАЛИ ТОКОМ ЖЕТВЕ

*Две интервенције у атару,
без повређених*

Током жетве 2026. године, чланови Доброволног ватрогасног друштва "Старчево" спроводили су појачане мере заштите од пожара у нашем атару. Дежурства су организована у периоду од 29. јуна до 6. јула, када је ризик од пожара на отвореном простору, стрништима и пољопривредној механизацији највећи.

Пре почетка жетвених радова, оперативна јединица ДВД-а "Старчево" обавила је припрему опреме и возила. Проверена је исправност ватрогасних возила, преносних пумпи и ручног алата, а пољопривредницима су упућени превентивни апели да механизација мора имати исправне противпожарне апарате. Посебно је указано и на забрану паљења жетвених остатака и стрништа.

У најкритичнијем периоду жетве, у бази и на терену смењивало се укупно десет оперативних чланова Друштва. Организоване су повермене патроле и осматрања атара, како би се на време уочила свака појава дима.

Старчевачки добро-

вољни ватрогасци били су у сталној координацији са Професионалном ватрогасно-спасилачком јединицом из Панчева и локалним пољопривредним произвођачима.

Током овогодишње жетве забележене су две интервенције. Прва је била 30. јуна, на Баваништанском путу, где је горело жито. Дојава је стигла у 12:30 часова, а ватрогасно возило је на терен изашло у 12:45. У интервенцији су учествовали возач Дејан Терзић и ватрогасци Стефан Павлов и Васа Кулунџић. Утрошено је 5.000 литара воде, а екипа се у базу вратила у 15 часова. Повређених није било.

У акцији у старчевачком атару

Друга интервенција догодила се 3. јула у атару код "Топола", где су гореле балирка и роло-бале. Дојава је примљена у 16 часова, а возило је на интервенцију кренуло у 16:15. У гашењу пожара учествовали су Филип Терзић, Дејан Терзић, Стефан Павлов, Бранко Трифковић, Александар Аћа и Љубисав Поповић. Том приликом утрошено је 20.000 литара воде, а повратак са терена забележен је у 20:30 часова. Ни у овој интервенцији није било повређених.

Из ДВД-а "Старчево" истичу да је жетвено дежурство успешно приведено крају. Зах-

ваљујући доброј припреми, одговорности већине пољопривредника и брзом одзиву доброволних ватрогасаца, безбедност људи, усева и имовине подигнута је на висок ниво.

Посебно је истакнуто пожртвовање чланова ДВД-а који су током жетве несебично одвајали своје слободно време како би били на располагању мештанима и пољопривредницима. Њихов рад још једном је показао колико је значајно постојање организованог и добро припремљеног доброволног ватрогасног друштва у локалној заједници.

П. А.

Улагање у ватрогаство је важно

Наши ватрогасци

Градски ватрогасни савез бољашини за двадесет нових припадника добровољних ватрогасних јединица.

У периоду од 12. до 27. јуна у просторијама Градског ватрогасног савеза Панчево, уз материјалну подршку локалне самоуправе реализована је 197. класа основне обуке за припаднике добровољних ватрогасних јединица. Наставу су реализовали најiskusнији припадници Ватрогасно-спасилачког батаљона Панчево. Проверу знања кроз разраду студије случаја успешно су прошли сви кандидати, од тога десет припадника ДВД-а Панчево, четири припадника и једна припадница ДВД-а Старчево, два припадника ДВД-а Долово, један

припадник ДВД-а Војловица и два припадника ДВД-а Владимировац.

Доброволни ватрогасци су сада још спремнији да дају свој допринос у борби против пожара и остваривању већег степена безбедности грађана Јужнобанатског округа.

Старчевачки ватрогасци су: Александра Костић, Филип Поповић, Ђорђе Ђокић, Бранко Трифковић и Дејан Јовић.

СН

Распоред пражњења плавих канти

□ Из улица: Петра Драпшина, Матије Гупца, Иве Лоле Рибара, Ритске, Пролетерске, Вишњичке, Ослобођења, Партизанске, Радничке, Виноградске, Сремске, Банатске, Омладинске, Кестенова, Његошеве, Максима Горког, Наделске, 4. октобра, Зимске, Јесење, Мале, Панчевачки пут, Вељка Влаховића, Моше Пијаде, Бечејске, Зрењанинске, Вршачке, Иве Андрића, Сомборске, Суботичке, Михајла Пупина, Николе Тесле и Новосадске, плаве канте ће се празнити једном месечно и то - ЧЕТВРТКОМ, у следећим терминима: **20. август, 17. септембар, 15. октобар, 19. новембар и 17. децембар.**

□ Из улица: ЈНА, Пролетње, Дунавске, Вука Караџића, Војвођанске, Иваначки пут, Летње, Утринске, 7. јула, Жарка Зрењанина, Лешинове, Маршала Тита, Бориса Кидрича и Баштенске, плаве канте ће се празнити једном месечно - ПЕТКОМ и то у следећим терминима: **21. август, 18. септембар, 16. октобар, 20. новембар и 18. децембар.**

ИНТЕРВЈУ

Ненад Ракић

ДИРЕКТОР ЈКП-а “ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА”

Квалитет воде на високом новоу

Редовне лабораторијске анализе потврђују да је вода из градског водовода квалитетна и безбедна за употребу. Фокус предузећа на обнову и проширење водоводне мреже на територији нашег града

Како оцењујете рад предузећа од када сте преузели функцију директора?

- Један од главних циљева био је да унапредимо пословање ЈКП-а “Водовод и канализација”, повећамо ефикасност рада и обезбедимо квалитетнију услугу за наше суграђане. Могу да кажем да остварени резултати показују да смо на добром путу. У претходном периоду предузеће бележи стабилан финансијски раст, а као показатељ успешног пословања истакао бих да је у прошлом кварталу остварен финансијски добитак од 12 милиона динара. То је резултат одговорног управљања, рационалног трошења средстава и пажљиво планираних активности које смо спровели од мог ступања на дужност.

Посебну пажњу посветили смо унапређењу организације рада. Уведене су одређене новине у пословним процесима које су допринеле ефикаснијој наплати потраживања, бољој контроли трошкова и већој продуктивности запослених. Истовремено смо радили на унапређењу интерне комуникације и организације, како би свака служба могла брже и квалитетније да одговори на потребе грађана. Наравно, финансијски резултати нису једино мерило успеха. Подједнако нам је важно да одржимо висок ниво поузданости система водоснабдевања и канализације, да кварове отклањамо у што краћем року и да континуирано улажемо у одржавање и модернизацију инфраструктуре. Наш циљ је да грађани имају сигурну и квалитетну услугу, уз одговорно и транспарентно пословање предузећа.

Који су приоритети ЈКП-а “Водовод и канализација” у 2026. години?

- Приоритети су измерени су на даљу модернизацију водоводне и канализационе инфраструктуре, унапређење квалитета услуга и стварање још поузданијег система водоснабдевања за све грађане на територији Панчева. Један од најзначајнијих пројеката јесте модернизација постројења за производњу воде, која ће омогућити још ефикаснију производњу воде, већу енергетску ефикасност постројења и додатно унапређење квалитета пијаће воде. Реч је о инвестицији од стратешког значаја која ће допринети дугорочној стабилности система водоснабдевања. Паралелно са тим, настављамо са изградњом и проширењем водоводне, фекалне и атмосферске канализационе мреже на територији читавог града. Циљ нам је да унапредимо комуналну инфраструктуру, смањимо могућност кварова и обезбедимо боље услове за живот грађана, али и створимо предуслове за даљи развој привреде и нових стамбених зона.

Које су највеће инвестиције које се тренутно реализују и шта ће оне донети грађанима?

- Поред редовних активности на прикључењу нових корисника на водоводну и канализациону мрежу, истовремено спроводимо радове на изградњи и реконструкцији водоводне, фекалне и атмосферске мреже у више делова града. Завршени су радови у улицама Драгутина Илкића Бирте и Феликса Милекера, док

ускоро почиње реконструкција у улицама Младена Маркова, Србијанској и Миливоја Ђорђевића, као и у Улици панчевачких пушکارа. Посебно бих издвојио завршену реконструкцију водоводне мреже у Улици Жарка Зрењанина у Долову, где је замењена комплетна водоводна мрежа са свим прикључцима у дужини од око 1,2 километра. Овакви пројекти значајно доприносе смањењу губитака воде, повећавају сигурност и континуитет водоснабдевања, смањују број кварова и обезбеђују квалитетнију услугу за грађане.

Поред ових инвестиција, учествујемо и у реализацији једног од најважнијих инфраструктурних пројеката за наш град, изградњи магистралног водовода Качарево - Банатско Ново Село. Овим пројектом биће омогућено прикључење Банатског Новог Села на централни систем водоснабдевања, чиме ће и последње насељено место на територији града Панчева које до сада није било повезано на градски водоводни систем добити могућност снабдевања квалитетном и здравствено безбедном пијаћом водом. Све ове инвестиције представљају улагање у будућност. Њихов циљ није само решавање постојећих проблема, већ и стварање стабилног, поузданог и модерног система који ће моћи да одговори на потребе грађана и даљи развој Панчева у годинама које долазе.

У каквом су стању водоводна и канализациона мрежа?

- Водоводна мрежа на територији града Панчева данас

обухвата више од 500 километара и највећим делом изграђена је седамдесетих година прошлог века. С обзиром на њену старост, сасвим је природно да одређени делови захтевају реконструкцију и модернизацију како би систем наставио да функционише поуздано и без већих губитака.

У претходним годинама континуирано се улагало у обнову водоводне мреже, замену дотрајалих цеви и модернизацију појединих делова система. Захваљујући тим улагањима постигнути су значајни резултати у погледу квалитета воде, смањења броја кварова и повећања сигурности водоснабдевања. Ипак, свесни смо да још увек постоје деонице које је потребно реконструисати и управо ће то бити један од наших најважнијих приоритета у наредном периоду.

Поред водоводне, велику пажњу посвећујемо и одржавању и проширењу канализационе мреже.

Поред улагања која из сопствених средстава реализује ЈКП “Водовод и канализација” значајну подршку пружа и Град Панчево, који кроз различите инвестиционе пројекте активно учествује у финансирању замене дотрајале водоводне мреже. Захваљујући тој сарадњи, на годишњем нивоу у обнову водоводне инфраструктуре улаже се у просеку око 50 милиона динара.

Последњих година бележи се интензивнија стамбена и привредна изградња, а развој појединих насеља и нових стамбених зона био је бржи од изградње комуналне инфраструктуре. Због тога данас постоје улице у којима недостаје пре свега канализациона и атмосферска мрежа, док је у појединим деловима потребно и проширење водоводне мреже. Управо зато је један од наших приоритета да кроз планске инвестиције, у сарадњи са Градом наставимо изградњу и проширење комплетне комуналне инфраструктуре. Наш циљ је да комунална инфраструктура прати даљи развој Панчева, како би сви грађани, без обзира на то у ком делу града живе, имали једнаке услове када је реч о квалитетном водоснабдевању, као и поузданом систему одвођења отпадних и атмосферских вода.

Какав је квалитет воде за пиће и како се он контролише?

- Квалитет пијаће воде је на високом нивоу и у потпуности је усклађен са важећим Правилником о хигијенској исправности воде за пиће. Контрола квалитета воде спроводи се непрекидно, током свих 24 часа. У лабораторији ЈКП "Водовод и канализација" на сваких сат времена анализирају се физичко-хемијски параметри воде, како би се правовремено уочила свака евентуална промена и одмах реаговало уколико за тим постоји потреба. Истовремено се континуирано прати и бактериолошка исправност воде, што представља један од најважнијих сегмената контроле квалитета. Поред интерних контрола које наше стручно особље свакодневно обавља, квалитет воде редовно проверава и независна, акредитована установа - Завод за јавно здравље Панчево. Ова установа три пута недељно врши узорковање и анализу воде на различитим локацијама у систему водоснабдевања, чиме се обезбеђује додатна и потпуно независна потврда њене здравствене исправности.

Одржавање високог квалитета воде остаје један од наших најважнијих приоритета, јер је здравље грађана увек на првом месту.

Да ли су у плану нови бунари или проширење капацитета изворишта?

- Обезбеђивање довољних количина квалитетне пијаће воде један је од наших најважнијих задатака, због чега континуирано планирамо развој и унапређење изворишних капацитета. Град Панчево тренутно располаже са укупно 85 бунара, док се водоснабдевање грађана у овом тренутку обавља путем 65 бунара који су у редовној функцији. Постојећи капацитети у овом тренутку омогућавају стабилно и поуздано водоснабдевање свих корисника, али развој града и повећање броја становника и привредних субјеката захтевају дугорочно планирање и стварање нових резервних капацитета. Због тога је у плану проширење изворишта са 10 нових бунара које ћемо реализовати у наредне две године.

Како климатске промене и сушни периоди утичу на водоснабдевање?

Ненад Ракић

- Климатске промене представљају један од највећих изазова за водоприводни сектор широм света. Све чешћи и дужи сушни периоди, више просечне температуре и смањење нивоа подземних вода утичу на расположивост водних ресурса и већ данас представљају озбиљан проблем у многим земљама.

Када је реч о Панчеву, ситуација је за сада стабилна. Захваљујући постојећим капацитетима изворишта и одговорном управљању системом, наш град тренутно не спада у категорију подручја која су посебно угрожена несташицом воде. Међутим, то не значи да можемо бити потпуно безбрижни. Вода је природни ресурс који није неисрпан и зато је веома важно да се сви према њој односимо одговорно. Рационална потрошња, избегавање непотребног расипања и одговорно коришћење воде представљају заједничку одговорност свих нас.

Колико је водоводна мрежа у Старчеву стара и да ли су планиране замене дотрајалих цеви?

- Просечна старост водоводне мреже износи око 30 година, а њено тренутно стање је задовољавајуће и омогућава стабилно функционисање система. Редовно спроводимо активности око одржавања мреже, пратимо њено стање и по потреби вршимо санацију и замену поје-

диних деоница како би се очувала поузданост система и обезбедио континуитет у водоснабдевању.

Грађани повремено пријављују пад притиска или прекиде у водоснабдевању. Који су најчешћи узроци и како их решавате?

- До прекида у водоснабдевању може доћи једино у ванредним ситуацијама, односно приликом настанка хаварија на мрежи. У таквим случајевима наше екипе излазе на терен у најкраћем могућем року, лоцирају квар и отклањају га.

Притисак у водоводној мрежи може варирати током дана, што је уобичајена појава и зависи од тренутне потрошње воде, односно повећаног оптерећења система у периодима када је потрошња већа.

Како оцењујете квалитет воде за пиће у Старчеву?

- Старчево је део јединственог система водоснабдевања, тако да се квалитет воде за пиће прати на исти начин као и свуда. Контрола квалитета спроводи се континуирано, кроз редовне анализе. Вода која се испоручује корисницима у Старчеву у потпуности одговара прописаним стандардима квалитета и здравствене исправности. ЈКП "Водовод и канализација" свакодневно прати стање система и спроводи неопходне лабораторијске контроле, док додатну независну

проверу квалитета воде обавља акредитована установа - Завод за јавно здравље.

Шта бисте издвојили као највећи успех предузећа у протеклој години?

- Чињеницу да смо успели да обезбедимо стабилно и поуздано водоснабдевање за све грађане, уз континуирано одржавање квалитета воде и сигурности целокупног система. Упркос бројним изазовима са којима се суочавамо, од старости појединих делова инфраструктуре до кадровских питања, успели смо да организујемо рад предузећа тако да грађани имају непрекидно снабдевање квалитетном водом.

Значајан резултат представља и стабилно финансијско пословање предузећа. Одговорним управљањем ресурсима, бољом организацијом рада, ефикаснијом наплатом и контролом трошкова успели смо да остваримо позитивне финансијске резултате, што нам омогућава да део средстава усмеримо у даље одржавање, модернизацију и унапређење инфраструктуре.

Посебно желим да истакнем да су сви ови резултати остварени захваљујући ангажовању и посвећености запослених у нашем ЈКП-у, који свакодневно раде на томе да систем функционише поуздано и да грађани добију квалитетну услугу.

Зорана Шћековић

ПОЧЕО ТРИДЕСЕТИ ПО РЕДУ ЛЕТЊИ ПРОГРАМ

Бајага и Халид напустили Трг

Овогодишња манифестација “Дани музике, песме и игре” одржана од 25. до 28. јуна, још једном је показала да Старчево може да буде домаћин догађаја који окупља публику свих генерација, спаја различите музичке правце и ствара атмосферу какава се дуго памти.

Четвородневни фестивал, који су организовали локалне институције Месна заједница и Дом културе, уз подршку Града Панчева, у потпуности је испунио очекивања организатора, али и бројних посетилаца који су током сва четири дана испуњавали Трг неолита и друге фестивалске локације.

Према проценама организатора, кроз манифестацију је прошло више од седам хиљада људи, што је један од најбољих показатеља да је Старчево било још један догађај који је прерастао локалне оквире. Још пре почетка фестивала Трг неолита био је свечано украшен, а централна бина спремна да угости уметнике различитих генерација и музичких праваца.

Већ првог дана могло се наслути да ће пред Старчевима бити неколико изузетних вечери. Фестивал је отворио Културно-уметничко друштво “Неолит”, чији су чланови кроз сплет народних игара подсетили публику колико је важно чувати традицију и културно наслеђе. Разиграни најмлађи фолклораши награђени су дуготрајним аплаузом, а управо је тај спој младости, игре и народног стваралаштва дао леп увод у манифестацију која је од самог почетка носила поруку заједништва.

Након тога уследио је атрактиван ди-џеј и виолина шоу, у којем су познати светски поп-хитови добили сасвим ново рухо.

Бајага поново у Старчеву

Друго фестивалско вече било је резервисано за рок музику, а већ наступ групе “Ван контроле”, предвођене Дејаном Најдановићем Најдом, не-

Бајага и Инструктори разгалили су срца многобројне публике

кадашњим чланом познатих група “Смак” и “Генерација 5” хитовима тих група загрејао је атмосферу и припремио терен за оно што је уследило.

Када су се на сцени појавили Бајага и “Инструктори”, Трг неолита био је запамћено испуњен. Као и 2010. године када је Бајага први пут наступао на “Екс Ју рок фесту” у његовом другом издању које је одржано на Општинском стадиону. Као и тада, и сада је публика готово углас певала од првих тактова, а концерт, који је трајао чак два и по сата, претворио се у својеврсно путовање кроз више од четири деценије домаће рок музике.

Ређали су се хитови који су обележили одрастање неколико генерација - од нежнијих балада до енергичних рок нумера, као што су “Ти се љубиш”, “Берлин”, “Верујем - не верујем”, “Зажмури”, “Године пролазе”... Публика је певала готово сваку песму, а кулминација уз “Моји су другови” изазвала је посебно емотивне реакције. Многи су остали још дуго након последњих тонова, не скривајући задовољство што је управо Старчево било домаћин оваквог концерта.

Ни сами чланови бенда нису крили пријатно изненађење амбијентом, организацијом и великим бројем људи

који су их дочекали на Тргу неолита, потврдивши да се о старчевачкој публици говори са разлогом.

Халид Муслимовић звезда трећег дана

Ако је петак припао рокерима, субота је била у знаку народне и ромске музике. Програм је отворио панчевачки “Паганини бенд” вансеријским извођењем ромске музике (Шабан Бајрамовић, Џеј Рамадовски и други) у невероватном ритму зачињеним виолином, након чега је публика са нетрпљењем чекала долазак Халида Муслимовића и његових “Јарана”. И те вечери Трг је био добро испуњен, а велика екс-

југословенска и босанска звезда народне музике приредила је концерт дуг два и по сата, током којег није изводио само своје највеће хитове, као што су “Путуј, путуј срећо моја”, “Стој, јаране” или “Мене је учило време”, већ је публику почастио и песмама легенди народне музике - Халида Бешпића, Синана Сакића, али и традиционалном нумером “Ајде Јано”, коју су заједно певали готово сви присутни.

Атмосфера је из минута у минут постајала све веселија. Публика је певала, играла и фотографисала сваки тренутак, док су бројни посетиоци из околних места истицали да овакву атмосферу нису очекивали на једном локалном фестивалу.

Најда и Ван контроле

Сви су задовољни

Последњи фести-валски дан био је посвећен породици и најмлађим посетиоцима. Још у раним вечерњим сатима Трг неолита испунили су дечији смех, музика и шарена сценографија.

Посебан утисак оставио је Плесни студио “Балерина“, чијих је тридесетак девојчица, распоређених у две групе, приредило готово двочасовни програм групним и соло тачкама. Њихове кореографије, костими и енергија освојили су публику, а родитељи и баке и деке нису скривали понос док су мобилним телефонима бележили сваки наступ. Дечију публику забављали су аниматори Мини Маус и Стич, који су неуморно играли, певали и фотографисали се са малишанима. После балетског програма уследио је прави летњи жур на отвореном, па је Трг још дуго био испуњен децом која су плесала уз омиљене песме.

Истовремено је у малој сали Дома културе одржан концерт трија “Чаробне жице“, који је љубитељима класичне музике понудио сасвим другачији угођај - интимну атмосферу и врхунско извођење познатих композиција. Иначе, овај гудачки трио чине искусне, академски образоване музичарке које већ више од деценије наступају заједно.

Да је манифестација испунила своју сврху потврђује и председник Савета месне заједнице Старчево Петар Андрејић, један од главних организатора.

- “Дани музике, песме и игре“, као део нашег летњег програма “Дани дружења“, оправдали су сва очекивања. Током четвородневне манифестације угостили смо више од 7.000 посетилаца који су

“Плави чуперак“ - на радост и носталгију

уживали у жанровски разноврсном програму. Наравно, највећу пажњу привукли су централни догађаји - наступи рок легенди групе Бајаге и “Инструктора“, као и звезде југословенске фолк музике Халида Муслимовића, када је Трг неолита био препун публике. Све је протекло у веселој атмосфери и врло смо поносни на нашу публику - рекао је Андрејић. Управо је та добра атмосфера била оно што су готово сви посетиоци издвајали као највећу вредност фестивала. На једном месту могли су се видети млади који певају рок класике, породице са децом које уживају у балетским тачкама, љубитељи народне музике и фолклора, али и бројни гости из Панчева, Ковина, Омољнице, Иванова и других банатских места.

“Дани музике, песме и игре“ су били и увод у традиционалне “Дане дружења“, али и потврда да музика, без обзира на жанр, најлакше спаја људе. Четири јунске топле вечери оставиле су иза себе много добрих песама.

Ј. Филиповић

Ромска рапсодија - “Паганини бенд“

Наше балерине

Фолклораши - увертира у Дане музике, песме и игре

Јарани и ћевапчићи

□ Занимљив детаљ остао је забележен и ван бине. Наиме, после концерта “Јарани“ су свратили на вечеру у познату старчевачку ћевапџиницу “Бамбалић“, где су, према речима домаћина, били одушевљени јунећим ћевапима. Вест се убрзо проширила друштвеним мрежама, па је један од коментара да су “Јарани свратили и вечерали ћевапе код Бамбалића и одушевили се“ изазвао бројне позитивне реакције међу мештанима.

Лица с насловнице: Александар и Тихана Јанковић, узгајивачи лаванде Прованса у Старчеву

У старчевачком атару, међу парцелама кукуруза и сунцокрета, пре десетак година појавило се поље које је мирисом и бојом више подсећало на југ Француске него на банатску равницу. Љубичасти редови лаванде привлачили су погледе пролазника, радознале коментаре комшија, али и прве посетиоце који су желели да се фотографишу и понесу по који цвет.

Иза тог необичног подухвата стоје Јанковићи - Александар и Тихана, брачни пар који је лаванду у Старчеву почео да гаји у време када се о тој култури код нас још мало знало. Александар је рођен 1988. године и од тада живи у Старчеву. Запослен је у "Петрохемији", а бави се и пчеларством. Тихана је рођена 1991. године, до удаје је живела у Панчеву, а ради као књиговођа. Родитељи су двоје деце.

У жеку бербе нашли су времена да за наш лист говоре о томе како је почела њихова "старчевачка Прованса", колико је лаванда захтевна, како се суши цвет, али и шта треба да знају они који би желели да је посаде у свом дворишту или да се њоме озбиљније баве.

Када је почело ваше интересовање за лаванду?

Александар: - Пре десетак година имали смо вишак слободног времена и једно парче земље, па смо хтели да пробамо нешто што нико у окружењу не ради. Већ тада сам се бавио пчеларством и приметио да су године све сушније. Помислио сам да бисмо гајењем цвећа могли да помогнемо пчелама. Учинило нам се занимљиво и помало егзотично да то буде баш лаванда, али се касније испоставило да лаванда коју ми гајимо уопште не меди.

У то време није било много људи који су се бавили лавандом. За њу се углавном знало са фотографија из Провансе. Када се наша лаванда појавила између кукуруза и сунцокрета, људи су нас пи-

Јанковићи на пољу лаванде

тали шта је то. Било је и госпођа које су долазиле да се фотографишу и беру цвет. За почетак смо засадили око 1.500 биљака. Ништа нам није ишло лако, учили смо на грешкама. Код нас на Пољопривредном факултету тада се готово нико није бавио лавандом, па сам успео да пронађем само неке хрватске материјале о њеном гајењу. У исто време смо истраживали и где бисмо могли да је продамо на велико.

Колико је лаванда захтевна када се гаји плантажно?

Тихана: - Није захтевна у смислу да око ње има посла током целе године, али посао мора да се уради на време. С почетком пролећа крећу кошење траве и сузбијање корова који иде кроз биљку. Затим следе берба у јуну и јулу, сушење и паковање. У прве две године пожељни су заливање и прихрана, док се биљка не ужбуни.

Веома је важан почетак бербе. Ми почињемо раније да беремо, како лаванда до краја бербе не би прецветала и како би задржала боју. Чак и када прецвета, мирис остаје, али боја избледи. За дестилацију је моменат бербе још

важнији, јер од њега зависи квалитет уља. Тада је најбоље брати док је биљка полу-зелена.

Познати сте као произвођачи сувог цвета лаванде. Како се долази до доброг сувог цвета?

Александар: - На интернету се често види да се лаванда суши у сноповима који висе, али то је изводљиво када имате мањи број жбунова. Када наберете пуну тракторску приколицу, схватите да такав начин није практичан, пре свега због времена и радне снаге. Машина за брање је скупа и тешко се налази, а нама би она омогућила да повећамо површине под лавандом. За сушење смо купили велике цераде које раширимо на празној парцели поред засада.

Лаванду поређамо на цераде и сушимо је на сунцу. Сутрадан је окренемо, а трећег дана окрунимо цвет и спакујемо га у џакове. Постоји мит да се лаванда не сме сушити на сунцу. Наше искуство показује другачије. Имамо лаванду која је на сунцу сушена пре осам година и данас јој ништа не фали.

Шта бисте саветовали онима који желе да лаванду посаде у дворишту?

Тихана: - Лаванда се без проблема може посадити у дворишту, али јој треба сунчана страна. Важно је да се млада биљка залива и да током дана има довољно сунца. Постоји више врста лаванде, а ми садимо сорту ангустифолиа "гросо" и будровку. Оне имају крупније цветове и јачи мирис који дуже траје.

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат "Старчево у фокусу 3".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина"

Најбоље време за садњу је крај априла и почетак маја, да би биљка стигла да ојача и добро презими. Пожељна је и прихрана. Када се жбун формира, после брања га треба орезати. Биљка тада прелази из зелене у сивкасту боју, улази у стање мировања и тада је више не треба прихрањивати. Свеж цвет може да се стави у вазу са врло мало воде и тако дуго остане лепа декорација. Касније се осуши, па букет може да стоји до следеће године.

А шта је најважније за оне који размишљају о плантажном узгајању?

Александар: - Проблем је коров. Зато земљиште мора добро да се припреми, дубинским прскањем или орањем. Ми смо прве две туре садили кроз фолију баш због корова, јер су резнице мале и лако их угуше сирак и остали корови. У почетку су најважнији прихрана и заливање, а касније борба са коровом. Треће године лаванда улази у пун род и тако рађа наредних десетак година, после чега род почиње да опада. Добро подноси ниске температуре, чак и до минус 20 степени Целзијуса, као и мразеве. Нема потребе за инсектицидима.

Ко се бави лавандом, мора да зна да у јуну и јулу нема летовања, јер тада мора да буде на пољу. Последњих година на тржишту има много лаванде, па свако ко планира већу производњу мора унапред да размисли где ће је продати. Сушени цвет неће пропасти за годину или две, али маркетинг, паковање и интернет реклама морају да буду урађени на време. Нама је циљ био да нађемо накупца и да имамо квалитет, и то смо постигли. Не треба кренути са великом површином, већ ширити засад како се шири тржиште.

Како се све лаванда може користити?

Тихана: - Сув цвет може да се користи као чај, а од њега може да се направи и сок занимљивог укуса. Најчешће се пакује у кесице које се стављају у ормане против мољаца. Лавандом могу да се пуне и јастуци, јер је у народу позната као биљка која умирује и прија сну. Етерична

уља лаванде користе се у козметици и фармацеутској индустрији, а додају се и у свеће.

У питању је, заправо, породичан посао?

Александар: - Као и у свим другим пословима, где год видите да је неко успешан, ту ради цела породица. Један човек не може ништа сам. Ја берем лаванду, Тихана скупља, а добро би нам дошао још један или два пара руку да иду иза ње и покупе оно што заостане. Наше ћеркице сада имају осам година и веома су заинтересоване за све послове око лаванде. Брале су, везивале букете и саме пожелеле да продају букете свеже лаванде. Не терамо их и не форсирамо, али нам је драго када покажу интересовање. У почетку су нам помагали родитељи и понеки друг, а онда смо схватили да није велика разлика да ли беремо нас двоје или шесторо. Ти људи могу да нам помогну један дан, јер и они имају своје послове и обавезе, тако да смо се нас двоје уиграла. Није то физички тежак посао, али има четири-пет радњи које одузимају време. Због врућина радимо ујутру и предвече, и то данима када нисмо на послу.

Поред лаванде, бавите се и пчеларством?

Александар: - Као клинац сам запамтио да је мед увек био скупа намирница. Размишљао сам о томе да имам свој мед. На једном терену, на послу, разговарао сам са колегом о пчелама. Са пчеларом можете причати дан и ноћ... Пре десетак година почео сам са две кошнице. То "уђе у крв" и нема престанка. Не ширим пчеларство да би постало бизнис, већ да имамо мед за себе, за поклон и понекад за продају, јер неке године буде више меда, а неке мање. У пчеларству има много проблема, од болести пчела до третирања разним хемијским средствима. Користим само органске киселине које се користе у прехранбеној индустрији. Због тога нам понекад страдају пчеле, па нам се то обије о главу. Велики проблем је и то што се воће прска када је у цвету, иако је то забрањено. Зато је најважнија едукација становништва.

Милена Јовишић

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ФИЛИП ИГЊАЦ рођен је 2017. године као једино дете у породици Игора Игњаци и Радмиле Новаков. Завршио је други разред старчевачке школе као одличан ученик. Омиљени предмет му је математика, али воли и да црта и лепо пева. Филип већ две године тренира карате у панчевачком "Динамо". За овај спорт га је заинтересовао деда Рамиз док је био мали, па су га родитељи подржали у жељи да савлада ову борилачку вештину.

Носилац је зеленог појаса, до ког је дошао прескочивши црвени, јер је показао изванредан таленат који се ретко среће у каратеу. Филип каже да му је циљ да дође до црног појаса. С обзиром на узраст, има право да се такмичи само у извођењу ката, и то до четрнаесте године, када следе борбе. Највише му значи златна медаља у апсолутној категорији за полетарце са првенства Банатске зоне, које је у фебруару одржано у Новом Бечеју. За мало му је измакла бронзана медаља на Првенству Србије за полетарце, пионире и наде, одржаном у априлу у Младеновцу. Велика подршка на такмичењима му је отац Игор, који је и сам тренирао карате. Са татом воли да иде и на пецање у Иваново још од четврте године. Каже да је најчешће ловио бабушке и шаране, а било је и мрена, амуре и штуча у његовој кошари за рибу. Кад "загризе" већа риба, онда прискаче и тата да придржи и Филипа и пецаљку. Летњи распуст проводи играјући фудбал са другарима из комшилука, а наћи ће времена и за купање у базену и на језеру у Качареву.

М. Јовишић

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

Српска православна црква

Прославимо славе!

Храм Огњене Марије у Старчеву у четвртак, 30. јула, слави своју храмовну славу - Свету Великомученицу Марину.

Пре пет година почело је зидање, а пре годину дана је наш храм и освештан. Редовно богослужење се у храму обавља већ пуне три године. Ове године завршавају се радови на уређењу објекта у коме се пале свеће и где ће бити црквена продавница. Пре неколико дана урађен је мермер на западним степеницама, који је украсио главни улаз у храм. Ових дана треба да се замени дрвена капија са новом металном клизном капијом. За храмовну славу света литургија са литијом и резањем славског колача почиње у 8:30 часова.

У порти храма Св. Пантелејмона настављени су радови на градњи Светосавског дома. У недељу, 9. августа, на дан Св. Великомученика Пантелејмона је храмовна слава овог храма. Света литургија са литијом и резањем славског колача почиње у 9 часова. У поподневним сатима одржаће се традиционални вашар у порти.

Парохијанима оба храма честитам храмовну славу, а свим Старчевцима желимо срећну славу Месне заједнице.

Пројоререј-сѣаврофор Зоран Малетић

Храм Светог Пантелејмона

Шест деценија мале матуре

Дугогодишње нераскидиво пријатељство

Генерација некадашњих матураната састала се 27. јуна поводом јубиларних 60 година од завршетка основне школе. И после шест деценија, школско другарство није избледело - напротив, остало је једна од оних веза које време не прекида.

Некадашњи ученици се већ годинама окупљају у "Берму", последњег викенда у јуну, а договор је да се ова лепа традиција настави и убудуће. Свако ново окупљање прилика је за подсећање на школске дане, другове из клупе, наставнике, несташлуке, али и на једно време које се памти са посебном топлином.

У овој генерацији била су два одељења. Разредне старешине биле су нас-

тавница математике Љиљана Драгојерац и наставница српског језика Маргарета Ловрић. Математику је предавала и Нада Поповић, физику Пера Драгојерац, ликовно Милче Велинов, историју Ката Белушевић, руски језик предавао је Недељко Навала, општетехничко образовање Бата Полак, а биологију Немања Драгош. Директор школе био је Милош Белушевић.

Међу живима су још учитељица једног одељења Биљана Марковић и наставник биологије Немања Драгош, али, нажалост, нису били у могућности да присуствују овогодишњем сусрету.

Ипак, сусрет је протекао у знаку радости, успомена и захвалности. После 60

година, најважнија лекција остала је она која се не учи из уџбеника - да су пријатељство, поштовање и сећање на заједничке дане вредности које трају читав живот.

На фотографији, слева надесно: први ред: Александар Радојчић, Радиша Јовановић, Ана Хржина, Рајко Димитријевић, Јован Иванков, Сава Станков, Милош Филиповић, Ђурица Милићев, Боривоје Савановић. Други ред: Љиљана Живановић, Мауриц Иванковић, Невена Живановић, Зорица Каначки, Даница Вучић, Ђулица Џунић, Ковилка Косановић, Ненад Видковић. Трећи ред: Љубинка Петровић и Јованка Бурјановић.

П. Андрејић

Анђелка Арсић - двоструки вуковац

Пре четири године на насловној страни нашег листа била је осмакиња Анђелка Арсић, проглашена те школске године за ученицу генерације и вуковца. Тада је са нашим читаоцима поделила свој поглед на свет из угла тинејџерке која креће у остварење својих снова на крилима знања и амбиције.

Уписала је Гимназију "Урош Предић" у Панчеву, природно-математички смер, и протекле четири године вредно учила. Сада, на крају ове стапе школовања, не жали за избором који је направила када је гимназију ставила на прво место листе жеља, а Електротехничку школу и смер мултимедија на друго. Када би данас поново требало да бира коју ће средњу школу уписати, каже Анђелка, направила би исти избор.

Сматра да су знања која су јој професори пренели сасвим довољна за тај ниво школовања, али и добра основа за даље напредовање. Хемија је предмет који је Анђелку највише интересовао, а затим математика и физика.

Упоредо је, од 2023. године, била полазник Регионалног центра за таленте "Михајло Пупин", из предмета хемија. Ту је радила научноистраживачки рад на тему "Лечење уз помоћ радиоактивних изотопа" и на окружном такмичењу, у четвртој години, освојила друго место, а на републичком прво место. Иако је живот пред Анђелку ставио велики изазов уочи

такмичења, због чега је била близу одлуке да се на њему и не појави, окружење ју је подржало у том тешком трепутку и дало јој енергију и мотивацију да настави.

После овог великог успеха на републичком такмичењу и завршетка школовања у гимназији као вуковац, Анђелка нам открива шта су јој планови за даље школовање:

- Интересују ме предмети који се баве проучавањем човека, али не у изворном медицинском смислу. То би било нешто у чему бих могла да уживам док учим, тако да је мој избор Фармацеутски факултет у Београду. Захваљујући првом месту на републичком такмичењу из хемије, нисам морала да полажем пријемни из тог предмета, али сам полагала други предмет - математику. Уписала сам студијски програм медицинске биохемије на буџету. После факултета не бих волела да радим у апотеци, већ бих наставила едуковање, јер ме интересују генетички инжењеринг и молекуларна биологија, у спрези са биохемијом - објашњава одлучно Анђелка.

Ова млада и надарена Старчевка не заборавља све оне који су били уз њу и захваљује породици и мајци Зорици, која јој је увек подршка и ветар у леђа, ментору Игору Кодранову на помоћи у изради рада, професорки Александри Новићевић, која ју је заинтересовала за хемију и проширила јој видике на том

Прво место на републичком такмичењу

пољу, као и свом друштву које ју је подржавало до краја.

Анђелка и у слободно време ради на себи, често га проводећи у читању. Сматра да јој знање из опште културе није на задовољ-

авајућем нивоу, посебно из уметности и књижевности. Занима је и филозофија, јер ју је професор из гимназије заинтересовао за тај начин размишљања.

М. Јовишић

Радионица у музеју

Након недавно одржане успешне прве, у дворишту старчевачког музеја одржана је и друга по реду радионица под називом "Неолитска градња". И овога пута окупили су се истински љубитељи археологије, историје, али и они који су се интересовали за праисторијске вештине градње, узраста од 7 до 37 година.

Неолитска пећ

Овога пута у фокусу радионице била је израда неолитске пећи, једног од кључних елемената свакодневног живота праисторијских људи. Посетиоци су имали прилику да се упознају са техникама градње старим више од 8.000 година, као и да се сами опробају у изради неолитских кућа од природних материјала, са идејом да се искуствено приближи начин живота неолитских заједница. Уз стручни надзор и причу археолога ницали су зидови и други елементи куће, а кроз разговор су дочарани и предмети неолитског покућства сачињених од дрвета, трске, глинџе, биљних влакана и коже, уз помоћ каменог алата и понекад ватре.

Радионицу је организовао Дом културе у оквиру активности усмерених на очување и популаризацију наслеђа неолитске старчевачке културе.

Промене у Школском одбору

Скупштина града Панчева на седници одржаној половином месеца разрешила је досадашњи сазив Школског одбора Основне школе Вук Стефановић Караџић и изабрала нови. Неки чланови обновили су мандат, а неки нису. Тако је разрешен досадашњи сазив у коме су били: Данијела Алексић, Зорана Радојичић и Милка Зарић (испред локалне заједнице), Данијела Брајер Фабија, Вида Пољак и Тања Гроздић, из редова родитеља и Јелена Анкић, Весна Рајић и Александра Стоилковски, испред колектива старчевачке школе.

У нови мандат улазе: Данијела Алексић, Ивана Миладиновић и Анита Барић, на предлог локалне самоуправе, Данијела Брајер Фабијан, Катарина Илић и Наталија Костић, из реда родитеља и Весна Рајић, Јелена Анкић и Александра Стоилковски, испред колектива старчевачке школе.

UPIS U TOKU!

UPIS NOVIH ČLANOVA

PLESNI STUDIO BALERINA — STARČEVO —

Vrši upis novih članova za školsku
2026/2027. godinu!

NJEGOŠEVA 10, STARČEVO

Ples je naša priča.

- ♥ Strast.
- ♥ Tradicija.
- ♥ Ples.
- ♥ Zajedno.

SPECIJALNA
POGODNOST!
PRVI MESEC
ČLANARINE

-50% POPUSTA

Uzrast od 3 godine i stariji

- Rekreativne i takmičarske grupe
- Moderni ples
- Show Dance
- Disco Dance
- Gimnastika
- Balet

Dodite da zajedno rastemo, učimo, plešemo i stvaramo *najlepše uspomene!*

INFORMACIJE I PRIJAVE:
065 590 6678

PRVI TRENING
BESPLATAN

PLESNI STUDIO **BALERINA STARČEVO**

18 GODINA TRADICIJE

ЕКО: Рециклирај!

Вишња Стојановић рециклира

ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чеп за хендикеп”. Четрнаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, петнаесте, је у току!

Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно можете прикупљати пластичну амбалажу (ПЕТ боце), хартију и лименке у плаве рециклажне канте у склопу акције коју организује ЈКП “Хигијена”. Рециклирајте!

Новости из Удружења жена

После успешно завршених пролећних креативних радионица хеклања и плетења за ученике нижих разреда наше основне школе, кроз које је прошло око 35 деце и добило дипломе, чланице Удружења жена “Неолит” наставиле су са својим активностима везаним и за учешће на разним манифестацијама.

На позив жена из војловичког “Бетвана” наше суграђанке су учествовале на чајанци која се крајем априла

традиционално организује у овом друштву Словака из Војловице.

Уследило је крајем маја учешће на манифестацији “Пролећни дани” које организују панчевачке “Веште руке” на платоу испред Градске управе. Ту су се Старчевке представиле са богатом понудом својих ручних радова. Сада припремају базар у Старчеву у склопу “Дана дружења” који ће се одржати 30. јула, на Тргу неолита.

M. J.

Неолићанке на етно-дану у Качареву

SERVIS TUBIĆ

Ul. Ive Lole Ribara 10 Starčevo

- ✓ PRODAJA, SERVIS I MONTAŽA PEĆI NA PELET
- ✓ OVLAŠĆENI SERVISER ZA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA CERTIFIKOVANOG PELETA
- ✓ TOPLOTNE PUMPE
- ✓ REZERVNI DELOVI / BRZA INTERVENCIJA

☎ 063 17 13 162

30.
по
реду

Дани дружења 2026.

Старчево, 27.7. - 10.8.

27. јул - понедељак

Клуб инвалида рада, 19 сати:
Турнир у ремију
Галерија музеја, 20 сати:
Додела признања Заслужни
Старчевац за 2026. годину

28. јул - уторак

Музеј, 18 сати:
Ликовна радионица
Парк у центру, 19 сати:
Таи-чи вежбе
Удружење пензионера, 17 сати:
Не љути се човече - турнир

29. јул - среда

Музеј, 19 сати:
Чајанка у музеју
Трг неолита, 20 сати:
Луди летњи плес - забавни жур
- салса, кизомба, бачата

30. јул - четвртак

Храм Огњене Марије, 8:30 сати:
Славска литургија

Месна заједница, 11:45 сати:
Огњена Марија - резање
славског колача

Општински стадион, 18 сати:
Ревиијална фудбалска утакмица
ФК Борац - ОФК Београд

Мала сала Дома културе, 18 сати:
Предавање и дружење пчелара

Трг неолита, 18 сати:
Продајна изложба меда и
дестилерских производа и базар
Удружења жена Неолит

Трг неолита, 19 сати:
Забава за најмлађе - Кловн
Пуцко

Трг неолита, 21 сат:
Концерт ромске и народне му-
зике Паганини бенд

Кафе Мехх-М, 22 сата:
Журка/ди-џеј Вулетин

31. јул - петак

Удружење пензионера, 17 сати:
Турнир у пикаду
Трг неолита, 21 сат:
Концерт - Тамбурашки оркес-
тар Неолит

1. август - субота

Општински стадион, 15 сати:
Такмичење у припремању гулаша
Салетов меморијал
Општински стадион, 18 сати:
Турнир у бацању камена
с рамена
Кафе Чапин, 20 сати:
Паб квиз
Трг неолита, 20 сати:
Позоришна представа
Пипи дуга чарапа

2. август - недеља

Плато кафеа Чапин, 15:30 сати:
Ловачки котлић - такмичење ку-
линара
Трг неолита, 19 сати:
Бициклијада - такмичење у спо-
рој вожњи бицикла
Трг неолита - парк, 20:30 сати:
Позоришна представа
Удаваче

3. август - понедељак

Кафаница Терза, 16 сати:
Турнир у шаху
Општински стадион, 18 сати:
Фудбалска утакмица ветерана
ФК Борац - ФК Динамо (Па)
Кафе Офис, 19 сати:
Турнир у таблићу
Трг неолита, 20 сати:
Концерт класичне музике

4. август - уторак

Трг неолита, 20 сати:
Представа за децу
- Мали принц и ружа
Музеј, 20-23 сата:
Неолитска ноћ - вечерњи оби-
лазак музеја у пратњи водича

5. август - среда

Клуб инвалида рада, 16 сати:
Турнир у јамбу
Трг неолита, 19 сати:
Дечија креативна радионица
и игре без граница

6. август - четвртак

Парк у центру, 19 сати:
Изложба кућних љубимаца
Трг неолита, 20:30 сати:
Концерт поп музике
Милица и Милош Божић

7. август - петак

Двориште Школе, 19 сати:
Извиђачки вишебој - отварање
Општински стадион, 18 сати:
Турнир у малом фудбалу
Плато Дома културе, 20-22 сата:
Ликовни мозаик - отварање

8. август - субота

Терен у Школи (тартан), 16:30 сати:
Турнир у кошарци/мини баскет,
деца
Општински стадион, 17 сати:
Међународни сусрет рагби -
ветерана (рагби терен)
Плато Дома културе, 18-20 сати:
Ликовни мозаик
Трг неолита, 20:30 сати:
Концерт КУД-а Неолит

9. август - недеља

(током целог дана):
Извиђачки вишебој
Хиподром/стрелиште, 8 сати:
Такмичење у гађању глинених
голубова
Храм Св. Пантелејмона, 9 сати:
Славска литургија (увече вашар)
Плато Дома културе, 10-12 сати:
Ликовни мозаик
Терен школе (песак), 10 сати:
Турнир у одбојци на песку
Кафе Мехх-М, 22 сата:
Журка/ди-џеј Вулетин

10. август - понедељак

Плато Дома културе, 10-14 сати:
Ликовни мозаик - затварање
Терен у Школи (тартан), 16 сати:
Турнир у кошарци/млађи пионери
Трг неолита, 19 сати:
Ролеријада - ревијална вожња
ролерима

ПРОГРАМ ОРГАНИЗУЈУ:

Месна заједница Старчево,
Дом културе, спортски клубови,
удружења грађана и волонтери
* У СЛУЧАЈУ ЛОШЕГ ВРЕМЕНА
ПРОГРАМИ ЋЕ БИТИ ОДЛОЖЕНИ *
Инфо: МЗ Старчево: 631-144
www.starcevo.org.rs

ПРВИ ДЕО
ЛЕТЊЕГ ПРОГРАМА 2026.
одржан је 25-28. јуна

КАДА ЈЕ СТАРЧЕВО БИЛО ГРАНИЦА

— Приче из XVIII века —

Пише: Петар Андрејић

Старчево је данас велико и модерно насеље у Банату, али су његови корени много дубљи. Током 18. века било је део Банатске војне границе, посебног система одбране Хабзбуршке монархије. У тим временима становници су истовремено били земљорадници и војници, људи који су дан проводили на њиви, а ноћ на стражи. Кроз ову рубрику, у девет наставака, вратићемо се два и по века у прошлост и покушати да дочарамо како је изгледао свакодневни живот тадашњих Старчеваца. Ликови и дијалози су књижевна реконструкција, али су историјске околности, начин живота и дух времена засновани на познатим историјским изворима.

П

КУЋА ОД ЗЕМЉЕ И ТРСКЕ

Пролеће 1771. године полако је освајало банатску равницу. Последњи трагови зиме нестали су са поља, а земља, натопљена кишама и снегом, мирисала је снажно и тешко.

Надел је мирно текао својим коритом, а ветар је са његових обала носио свежину до старчевачких сокака.

Никола Вуковић стајао је на свом плацу и посматрао четири дрвена коца пободена у земљу. То је његова будућа кућа. Ништа више од неколико обележених углова на комаду равнице. А ипак, у мислима је већ видео зидове, кров и дим који ће се једног дана дизати изнад огњишта.

Поред њега је стајао Павле.

- Оче, је ли овде бити наша соба?

- Биће.

- А где ће бити пећ?

- У средини куће. Да греје све.

Дечак је климнуо главом као да проверава важан план. У том тренутку зачу се шкрипа точкова. Сокаком се долазио комшија Жива са двојицом синова.

- Добро јутро, домаћине! - викну већ издалека.

- Добро дошао.

За њима се појавио и стари Сава. Од Поморишких, Ђуришића. На рамену је носио лопату, а на лицу онај мирни израз човека који је у животу подигао више кућа него што може да преброји.

- Данас правимо палату? - добади.

- Ако Бог да.

- Ако не буде палата, биће барем кућа. И то је довољно.

Недуго затим стигао је још један човек. Био је висок, кошчат, светлих бркова и плавих очију. Носио је уредно закопчан прслук и пешир који није скидао ни док је радио. То је био Јохан Вајс. У Старчево је дошао неколико година раније и већ је важио за једног од највреднијих домаћина у том делу села.

- Добро јутро, комшија Никола - рече пружајући руку.

- Добро јутро, комшија Јохане.

Јохан погледа плац. Затим ветар. Па сунце. Па поново плац.

- Добро место.

- Како знаш?

- Ветар не удара право у врата.

Жива се насмеја.

- Само ти разговарај са ветром.

- Неко мора - мирно одговори Јохан. - Он је овде најупорнији комшија.

Сви се насмејаше.

Тако је почела моба.

Убрзо се двориште испунило људима. Неко је копао темеље. Неко доносио воду. Неко постављао дрвене носаче. Жене су износиле хлеб, сир и лук, а деца трчала упорно око одраслих као врапчићи.

Најважнији посао био је припрема набоја. У великој јами мешали су земљу, воду и исецкану сламу. Мушкарци су босим ногама гизили смесу док није постала густа и лепљива.

Павле је све то посматрао широм отворених очију.

- Зар ће кућа бити од блата?

- И од зноја - рече Сава.

- И од стрпљења - дода Жива.

- И од добрих комшија - надовеза се Јохан.

Старац климну главом.

- То је најважнији материјал.

До поднева су први зидови већ почели да се назиру. Никола је осећао како му расте самопоуздање. Сваки нови ред набоја био је корак ближе дому. Новом дому и новом животу.

Када су сели да ручају, Сава је дуго посматрао градилиште.

- Када сам ја правио кућу, нисам имао ни половину оволико људи.

- И како си је завршио? - упита Павле.

- Полако.

- Колико дуго?

- Онолико колико је требало.

Јохан се насмеши.

- То није одговор.

- Јесте - одговори Сава. - Млад човек увек пита колико траје посао. Стар човек зна да је важно само да буде завршен.

После ручка наставили су са радом. Зидови су полако расли. Никола је желео већи прозор на предњој страни куће.

- Овде - рече показујући.

Сава одмахну главом.

- Превелик.

- Зашто?

- Јер ће ти зими бити хладно.

- Али биће више светла.

- Светло не ложи ватру.

Јохан се умеша.

- Сава је у праву.

- И ти?

- И ја сам хтео велики прозор. Прве зиме сам га проклињао сваки дан.

То је решило расправу. Прозор је остао мањи.

Како је дан одмицао, кућа је добијала облик. Више није била само замисао. Постајала је стварност.

Предвече је Никола стајао унутар будуће главне собе. Још није било крова. Изнад њега било је небо. Али зидови су већ обележавали простор који ће постати дом. По први пут је могао да замисли будућност.

Те ноћи над Старчевом су се надвили облаци. Ветар је јачао из часа у час. Киша је почела после поноћи. Ударајући по земљи, претварала је сокак у блато. Никола готово није склопио очи.

У зору је пожурио до градилишта. Срце му је потонуло. Један угао куће био се урушио. Влага је омекшала набој и део зида се распао.

Стајао је немо посматрајући штету. Толико рада. Толико труда. А све је изгледало као да је нестало у једној ноћи.

- Не гледај тако.

Глас је припадао

Кућење

Сави. Старац је већ стајао иза њега.

- Како да не гледам?
- Лепо.
- Срушио се.

Сава се сагну, узео мало влажне земље и протрља је међу прстима.

- Добро је.
- Како добро?
- Боље сада него касније.

Убрзо су стигли Жива и Јохан. Мајстор Јохан је погледао штету и кратко рекао:

- Данас правимо јачи зид.

Нико није жалио. Нико није кукао. Једноставно

су почели из почетка. До вечери је угао куће био поново подигнут. Сада чвршћи него раније.

Недеље су пролазиле. Зидови су се сушили. Постављене су греде. Онда је дошао ред на кров. Трска је допремљена са обала околних вода. Свежњевци су пажљиво ређани један преко другог. Јохан је два пута силазио са мердевина да поправи већ постављене везове.

- Нико то неће видети - рече Жива.

- Киша ће видети - одговори Јохан.

Када је последњи свежањ постављен, Јохан се

одмакну неколико корака. Посматрао је кров. Једном. Па други пут. Онда климну главом.

- Е, сад је добро.

Те вечери Никола је први пут затворио врата своје

куће. Кров је још мирисао на свежу трску, а зидови нису били сасвим суви. Унутра није било много. Сто, клупа, ковчег, неколико посуда, земљани под. И свећа која је бацала светлост по свежим зидовима. Али кућа је била његова.

Марија је исекла хлеб. Деца су седела за столом. Напољу је ветар шуштао кроз трску.

- Оче - јави се Павле.
- Шта је?
- Је ли сада готова?

Никола је дуго ћутао.

Погледао је породицу. Па зидове. Па кров. Па пламен свеће.

- Није.

- Како није?

- Кућа је готова тек кад у њој проживиш живот и кад је испуниш сећањима.

Напољу је ветар наставио свој пут преко банатске равнице. А у малој кући на крају старчевачког сокака једна породица започела је своје прво поглавље.

(наставиће се)

Моба

□ Куће у Банату током XVIII века најчешће су грађене од набоја - мешавине земље, воде и сламе. Кровови су покривани трском, која је била лако доступна у приобалним и мочварним пределима овог дела Хабзбуршке монархије. Градња куће била је незамислива без мобе, облика заједничког рада у коме су учествовали рођаци, пријатељи и комшије. У граничарским насељима, попут Старчева, где су људи зависили једни од других, међусобна помоћ била је једна од најважнијих вредности заједнице. Тако се градило поверење, пријатељство и суживот на овим турским подручјима.

Телевизијске репортаже о Старчеву

□ Да је Старчево насеље за пример то се одавно зна. То зна сваки Старчевац, а знају то и мештани околних места. Сада то зна још више људи у Србији јер су снимљене две ТВ емисије о нашем месту које су емитоване на два гледана кабловска телевизијска канала: *Балкан трип* и *Агро ТВ*-у. Овом приликом приказано је све чиме Старчево може да се поноси и што га чини посебним.

[Скенирај код за ТВ емисију о Старчеву у серијалу Лепше од Париза \(Балкан трип ТВ\)](#)

[Скенирај код за емисију Агро караван \(Агро ТВ\)](#)

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заорава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара могућност организовања те-

матских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

у Ђерму

Марко Станојевић, наш суграђанин

Највеће богатство је породица

Још од далеке 2002. године кафана “Ђерам” (отворена сваког дана од девет до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Ситарчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, иако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних залогаја и љубазног особља. У предивној џеминој башти и шопу уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним реперијом, уз специјалитете куће и богаћу понуду пића, уживаће сва чула. У “Ђерму” постоје вај-фај мрежа и два пласмана телевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруци, као и организовање прослава до самог места, по повољним ценама. Четвртик поподне резервисан је за јела из кошпића, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици “Кафеница у Ђерму” бити домаћин и бројним занимљивим Ситарчевцима...

Ексклузивни гост познатљиве рубрике текућег броја “Старчевачких новина” је Марко Станојевић или како га већина мештана зна - Паске. Марко је рођен 27. маја 1981. године у Панчеву, од родитеља Слободанке и Бошка, а има и млађу сестру Јелену, која је рођена 1984. године. Отац све време живи у Старчеву, тачније у Лешиновој улици, а овде је завршио и основну школу, потом и металостругарски занат у Панчеву. Управо тим послом бави се још од 1999, али не либи се да ради и било шта друго поред осталог и пољопривреду. Тренирао је одбојку до своје 21. године, а волео је често да оде и на пецање.

У хармоничном браку је са Биљаном од 2010. године, а отац је троје деце - Уроша (12 година), Ирине (седам) и Вукана (шест).

Како је одрастао мали Паске?

- Одрастао сам у Старчеву и практично цео живот провео овде. Имали смо велику срећу што смо стасавали у времену када су деца по цео дан била напољу, чега данас готово да нема. Играли смо фудбал, кликере, правили праћке, лук и стрелу, дрвене пушке, али машта нам је била највећа играчка. У мојој улици било је

много деце. Ту су били Златко Пољак, Златко Вујевић, Снежана Живковић, Слободан Омаста, Ивана Шапоњић и још много њих. Били смо практично нераздржљиви, а данас, када се сретнемо, и даље се поздрављамо као некада, јер су то пријатељства настала у детињству. Био сам мирно дете и нисам неко ко прави проблеме или започиње кавге. Увек сам гледао да се прилагодим друштву и да са свима будем у добрим односима. Наравно да сам био живахан, али никада нисам волео сукобе. Мислим да ме је такав карактер пратио кроз цео живот.

Родитељи и васпитање...

- Они су углавном радили, али су нас учили правим вредностима. Нисмо имали све што имају данашња деца, али смо имали оно најважније - научили смо да поштујемо старије, да ценимо сваки динар и да знамо колико вреди нечији труд. Одмалена смо помагали родитељима, а када је требало да се иде у њиву, ишло се без говора, копали смо кукуруз и радили све што је било потребно. Нама рад никада није био казна, већ саставни део одрастања и мислим да ми је управо то касније много значило у животу. Недостаје ми

то време, не због тога што је тада било лакше, него зато што смо више времена проводили заједно. Нисмо имали мобилне телефоне ни интернет. Није уопште било важно ко какве патике носи или какву мајицу има. Нико није гледао материјалне ствари. Најважније је било да се окупимо и да будемо заједно.

Школа...

- Школске дане памтим по добрим наставницима и по великом поштовању које смо имали према њима. У нижим разредима посебно сећање ме веже за учитељицу Снежану Филиповић, која је оставила велики траг на мене. Касније су ту били наставници попут Пере Драгојерца, Анке Поштић, Власте Мадића и Неђе Навале, која ми је била разредни старешина. То су били људи старог кова, према којим смо имали и страхопоштовање. Знало се шта је ред. Данас су времена другачија, али мислим да смо ми од њих научили много више од самог градива. Што се тиче дружења, наша генерација и данас важи за веома повезану. Било је бољих и слабијих ђака, али никада нисмо правили разлике. Сећам се и нашег друга Игора Нералића. Сви смо га чували и пазили. Такве ствари су тада биле потпуно природне. Нико није остајао сам...

Средња школа...

- Завршио сам средњу школу за металостругара и нисам погрешно. Још тада сам заволео тај посао. Сећам се да нас је професорка одвела у радионицу њеног супруга. Када сам први пут видео струг и начин на који настају делови од метала, знао сам да је то посао којим желим да се бавим. Можда средњу школу не памтим по оценама или неким великим догађајима, али памтим по друштву. То су биле деведесете године, тешко време за целу земљу, али смо упркос свему налазили разлог да се дружимо, бавимо спортом и будемо једни уз друге. Тренирао сам одбојку и играо за “Борац” до своје 21 године.

кафана
Ђерам
Ситарчево

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ

062 478 394

Војска...

- У Зајечару сам служио пешадијску обуку девет месеци, а онда сам добио прекоманду за Београд на обуку паса. Многе ствари које сам тамо научио касније су ми користиле у животу. Увек сам био скроман. Такав сам био и у војсци. Чак сам тамо добијао награде, више награда него што сам имао дана одмора. Нисам био неко ко се гура у први план, више сам волео да будем са људима и да направимо добру атмосферу. Примера ради, тамо нису имали прави полигон за псе, а имали су потребе за тим. Ја сам долазио кући, узимао сламу, носио за Београд, правили смо шта треба за псе. Куповали ексер, сређивали ствари. Једном смо, чак, за Божић клали прасе. Било је свега, али више лепих него ружних успомена.

Надимак...

- Одмалена ме зову Паске, али заиста не могу да се сетим када сам га како и зашто добио. Једноставно, доста људи у селу ме зна као Паске. Занимљиво ми је када негде радим са људима неколико година, па тек после чујем: "Па тебе зову

Паске?" Кажу ми: "Чуо сам за тебе, а дружимо се већ пет-шест година." Тако је то некако остало. Много важније од надимка ми је однос са људима. Гледам да свакоме помогнем колико могу. Наравно, не може човек баш све, али трудим се да будем ту када треба. Мислим да је то оно што остаје иза човека. Ваљда због тога имам много добрих људи око себе, само 11 кумова, и онда не треба да чуди што ми је готово стално пуна кућа добрих људи и весеља.

Посао...

- Почео сам 1999. године као металостругар у једној фирми која је изводила радове у "Рафинерији". И када се све сабере, већ око 27 година сам на истом месту. Мењале су се фирме око мене, а ја сам остао ту. Све то време израђујем осовине, чауре, роторе, кућишта - све оно што се ротира и окреће. То је посао који захтева прецизност, стрпљење и искуство. Као што рекох, годинама сам радио као подизвођач, а последњих неколико запослен сам за стално. Најважније ми је било да радим свој посао како треба. Човек када поштено ради, то се на крају препозна. Иначе,

Марко Станојевић

много радим и ван посла имам нешто носиља, мало гајим воће и поврће. Много ми и супруга помаже у томе, а сада почињем и децу полако да уводим, да им показујем где, шта, како.

Супруга...

- Биљану сам упознао 2001. године, сасвим случајно. Био је испраћај једног мог школског друга под шатором. Ни она ни ја нисмо нешто посебно планирали да идемо. Она је имала своје обавезе, ја сам био уморан од посла, премишљали смо се. Ипак, тог дана путеви су нам се спојили. Виђао сам је и раније по центру, али она није често излазила. Те вечери смо се упознали, шетали улицом поред шатора и причали. Сутрадан смо отишли на пиће и отада смо заједно. За Биљану имам само речи хвале. Она је изузетно скромна, вредна и марљива жена. Код ње нема непознатих ствари. Ако нешто не зна, она седне, узме књигу и научи. Стално улаже у себе и, наравно, не штеди се ни када је породица у питању и добробит наше деце Уроша, Ирине и Вукана.

Животна борба...

- Највећи изазов за моја породицу била је борба за здравље сина Уроша, који је имао урођену срчану ману. Срце је морало да се оперише,

али је током те операције дошло до компликација, које су видљиве и данас. Након свега, морам да истакнем да држава пружа значајну подршку породицама које имају овакве изазове. Син добија туђу негу и помоћ, има прегледе, лекове и све оно што му је потребно. Ту стварно немам замерку. Драго ми је што се улаже у ту област, јер много породица пролази кроз тешке ситуације. Све је то важно, али најбитнија је љубав у породици. Када има љубави и слоге, онда се све друго лакше поднесе.

Старчево данас...

- Старчево је супер. Драго ми је што се сада доста гради, што се старе куће сређују и што долазе нове породице. По мени, наше место има најбољу локацију од свих околних насеља. Канализација много значи, а волео бих и да се коначно пусти гас.

Овај скромни, вредни и надарени људски суштањак својим суштањанима љуби:

- Да чувамо једни друге, да се више дружимо и помажемо. Место чине људи. Ако смо ми добри једни према другима, онда ће и Старчево бити још боље место за живот.

дружио се

Јордан Филиповић

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD*Hvala na ukazanoj poverenju!**Borisa Kidriča bb
Starčevo***- ROŠTILJ za sve vrste proslava -****- veliki izbor PIZZA -****Radno vreme: 10 - 22 h***** Ponedeljak - neradni dan****BESPLATNA DOSTAVA****ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA****(dostava radi 15-22 sata)****Telefon: 062 18 80 141**

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

Старчевачким ШОРОМ

Пише:
Марко Ивовић

Старчевачким шором са Пером Турином

У овом наставку наше историјске рубрике разговарали смо са суграђанином Пером Турином, рођеним 1942. године. Пера је рођени Старчевац из староседелачке породице која је ове просторе населила вероватно за време периода Војне границе, јер, како каже, сазигурно зна да му је и прадеда био Старчевац.

Са њим ћемо се, кроз сећања и уз понеке приче које су и њему причали, вратити у Старчево у време непосредно после Другог светског рата. Због мноштва лепих описа, прича ће се наставити и у следећем броју.

“Живео сам у Улици Бориса Кидрича број 6, у кући на дедином имању где сам се и родио. Кућа је била зидана “на фронт” и имала је пет прозора до улице. Унутра је имала предсобље са великим дрвеним столом и клупама офарбаним у жуто. У наставку те просторије са једне стране била је кујна, а са друге остава где се и сушило месо. Из кујне се ложило и у собу до улице је била фуруна. Она је служила као дневна соба. У средини и десно су биле две спаваће собе. Испод друге собе је био подрум. У подрум се улазило са подних врата из летње кујне која је била у наставку куће дуж међе са комшијом. Биле су стрме степенице, а плафон подрума је био као свод озидан од цигала. Поред летње кујне се надовезивала штала, па шупа. Дуж другог краја плаца, до другог комшије, био је амбар. У дворишту, које је било поплочано циглама, смо имали бунар, али ту воду смо користили за стоку. Воду за пиће смо узимали преко пута нас од Николе и Томислава Турине.

Као деца смо волели да се играмо лопте. То су биле крпењаче и често смо се

Кућа породице Турина пре изградње ветеринарске станице

играли не на улици већ у дворишту код Дак Ардалића, где направимо неке голове и шутирамо док се не уморимо. Улица је била са доста блата. Вода се дуго задржавала јер је ту од нас, па низ улицу до ћошке са Летњом улицом, била све једна велика бара са врло мало издигнутих места. Кад падне киша ниједна површина воде није била мања од по двадесетак метара у пречнику. То је било добро зими за клизање.

Тек некад лети ту буде прашине. Траве на улици скоро да није било јер је целу поједу гуске, па од зеленила остану само дудови са обе стране улице. Улица је имала дрвене бандере за телефон, струје тада није било. Пошта је била где је сада Дом пензионера и ту су водили сви каблови, а одатле су скоро сви и телефонирали. Поред поште је живео бележник. А сећам се да је негде иза њега у Баштенској улици живео и човек звани Кљукало који је исто радио у

општини. Тада је матичар био Љуба Живковић.

Улицом су ишли добошари све до увођења струје. Један од добошара био је и деда Перецар. Преко пута нас је за време рата живео неки немачки лекар. Знам да су ми причали да нам је он помогао када сам био беба и разболео се, али га се ја не сећам. Преко пута од Бележника била је кафана “Код Пиглера”. Њу памтим са ниским плафоном дрвеним столовима и да је имала дупла улазна врата ка Улици Иве Лоле Рибара, на углу зграде. У њој се сећам да је било стално неке музике. Ту су свирали Караваја и деда Паја Рајковић, а мислим и његов стриц Марко. Они су сви били добри хармоникаши. Под истим кровом, ка парку поред улаза у кафану су била и врата сарачке радње у којој је радио деда Јоса Перак, Јоца Бајић и поменути Марко Рајковић. Поред њих је даље био Божа Брица, па је затим била месара - продавница, где

је Зеља продавао месо. Из дворишног дела објекта, била је кланица. Са друге стране према малој улици је Сикси касније имао берберицу, а пре њега могуће да је неко ту и становао. На том краку објекта је био и већи део прозора који је припадао кафани. Та зграда је срушена када је почела градња нове школе средином 60-их.

Сећам се мало и парка пре него што се сазидао Дом културе. Ту је био парк који је имао четири стазе унакрст које су излазиле свака на по једну улицу - Иве Лоле Рибара, Матије Гушца, Маршала Тита и Бориса Кидрича. У средини парка је био бунар, а у близини њега једна капелица са спомеником светом Ивану. Капелица је имала куполу на четири стуба, а кип је био на једном постаменту. Парк су одржавали Марко Месерт и деда Ђура Терзић.

Дом културе када је изидан негде почетком 50-их, дуго није био завршен. Сећам

Пројекат “Старчевачким шором кроз културу, идентитет и континуитет VIII” реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

се да сам тада већ чешће одлазио у парк. Мој деда је имао кокошке које су ишле у парк да кљуцају па сам ишао и тамо да скупљам јаја, па сам их налазио и код тог споменика.

Скоро свако домаћинство у Старчеву имало је тада неку стоку. Ми смо имали три коња, око тридесет оваца, две - три краве и доста неке живине, понајвише гусака и кокошака. Коњи су сви били научени да раде. Ниси морао много да их управљаш. Они су били главни за рад у пољу и понекад за превоз када треба рецимо да се иде до Панчева, али и доста даље. Када се мој стриц женио ишли смо запрежним колима по младу у Јарковац. Запрежним колима смо ишли и до Дунава. Ту код Миља се проау веш, а сећам се да је била плитка вода, око пола метра. Имали смо таљиге за неки основни превоз и дугачка кола за рад у пољу. Наша кола су била шинска, тј са гвозденим точковима, а касније негде 1960-их смо прешли на "гумењак". Један коњ је могао да вуче таљиге, а велика кола су углавном ишла са два коња, мада ту није могло да се натовари више од око 1000 кила.

Православно становништво је више користило фијакере, нарочито за свадбе. Коњима и колима се ишло и на њиву и она су се мање заглављивала од трактора, јер нису била толико претоварена и више се водило рачуна када се иде.

Сећам се да сам једном са дедом ишао за тулузину. Тулузина се држала у сноповима као купа на пољу и тако су сви радили, па када ти треба донесеш је оданде кући. Кући се није много чувала јер је тако брже пропадала због слабијег проветравања. Наравно, могло се у њиву ићи само када нису неке велике падавине. Тако ми кренемо по тулузину и негде код Слатине, где тада нису били канали као данас, већ је ту била нека бара

око пола метра дубине. Кренули смо коњима преко ње и сећам се да нам је вода скоро дирала под кола. Била је јесен и мало хладнија вода. Деда примети да се рибе праћају поред нас. Он засуче ногавице на панталонама, скине чарапе, скочи у воду и тако рукама улови пар већих риба и понесе кући.

Овце су се углавном гајиле на пашњаку у чопорима. Наших тридесетак смо давали чобанину на чување, па он сакупи велик чопор од тако неколико мањих. Било је правило да ти на сваких десет оваца следује да долазиш један дан по млеко. Пошто смо ми имали тридесет оваца, долазили смо по млеко три дана. То је било тако на ред и не може се прескаче. Ко је имао већ велике чопоре од по стотину и више грла, он је углавном сам ангажовао неког чобанина да му то чува па је ишао други договор. Ми смо према чобанину имали обавезе да натеремо овце и да му однесемо да једе и ракије да има.

Краве су служиле за млеко од којег смо правили и сир. Када се нека отели онда понекад задржимо неког бика за тов па се после прода, или неко теле па се и оно или прода или после обради за месо. Маторе краве су се такође продавале за кланице. У Старчеву је било неколико месара којима си могао да продаш стоку, а било је и месара који су услужно долазили да спремају месо по кућама. Сећам се да су добри месари били Зеља из Лењинове улице, Никола Негован који је вршио услугу по кућама, Ђура Блаженић и Крста који је исто радио у месари код Пиглерове кафане.

Било је у Старчеву и других занатлија. Ковачи су били деда Мита Ердељанац у Улици маршала Тита, Мирко Хржина у Матије Гупца, а био је и ковач Ђата, мислим у Улици Вука Караџића, ту негде око Чинчове кафане. У

Великом сокаку (улица ЈНА) је био неки мајстор Плева он је био колар и 50-их година је правио "гумењак" тј. кола са гуменим точковима. Столар је био Паја Рајковић на углу улице Иве Лоле Рибара и Максима Горког, он је правио дрвене капије и врата. У Улици Бориса Кидрича било је неколико шнајдера. Био је шнајдер Маковник, па близу њега у попречној улици Жива Нешков. Они су шили панталоне, прслуксе и сакосе. Прслаци су се некад правили и тако да се копчају у два реда, не у један. Све се правило од штофа. Зими су се правиле мушке и женске бунде.

Процес прављења је био такав да се оде код њих у радњу, где ти узму мере, па када укроје одело онда се иде да се проба, па се након тога дорађује. У истој улици је била и Лаура Катићка која је била негде на углу са Улицом Вука Караџића, код крста, и она је шила женска одела. Код те Катићке је моја мама научила да ради на машини. Знала је да позајми мустре за панталоне од Нешка и онда да нам и сама

направи панталоне када треба. Куповала је платно "на мере" у трубе, а вуницу је сама правила односно прела на преслицу, па после штрикала. Знала је и да "шплингује" тј. да ради ручни рад и украшава неке одевне предмете и постељину. Девојкама су се најчешће спреме за удају спремале тако што се све шплингују (украсе).

Било је и молера, а то су углавном радиле жене. Сећам се бака Бела Стане, зване Кршованов из Баштенске улице и Роза Рестакове у Улици Лоле Рибара. Оне су вршиле те услуге да окрече зид и онда да ваљком пренесу неку шару, уоквири неке линије и слично. Био је и један мајстор из Омољице коме се не сећам имена, а који је на плафонима осликавао неке као иконе - то се звало "мустре". Њих је знао да извуче у више боја и украси тако таваницу. И ми смо у кући имали украшене зидове, а по доласку струје, на плафону око сијалице и нешто мало урађених украса.

(наставиће се)

APOTEKA **Filly**

**Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu**

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

f Filly apoteke
@ filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

КУЛТИватор

историја, култура и млади

Историја

О историји манастира Војловица

У прошлим бројевима изнели смо статистичке податке из 1905. године о парохији Српске православне цркве у Старчеву из књиге „Српска православна митрополија карловачка“ коју је у Сремским Карловцима 1910. објавио Мата Косовац. Приликом писања следио је принципе израде црквених шематизама, а у књизи се поред о епархијама, протопрезвитератима, месним парохијама, свештенству и другим појединостима излажу историјске, али и у то доба актуелне информације о бројним манастирима на територији Карловачке митрополије. Неизоставно место међу њима заузима манастир Војловица који је од почетка 18. века, па све до 1910. године и завршетка изградње цркве светог Пантелејмона био духовно окупљалиште, молитвено место, а његова околина почивалиште за православни верни народ Старчева. Легенда о његовом оснивању говори о далеком 14. веку, но ипак је извесније је да је основан

два века касније. У сваком случају било је то у време када Старчево као насеље под тим именом и на данашњем месту још увек није постојало. Следи приказ манастира Војловице према подацима које је сабрао и публиковао Мата Косовац пре тачно 116 година.

„Посвећен је св. Архангелима Михајлу и Гаврилу. По народном причању, манастир Војловица, задужбина је деспота Стевана Лазаревића, т. ј. високог Стевана, сина кнеза Лазара, који је по предању манастир овај 1383. г. сазидао. Предање ово преносило се с колена на колено, и остало ето у живој успомени народној, постало му тврдо веровање. Позитивна доказа о овоме критичка историја не даје; шта више, испоставља доказе противне овом веровању и тврдњи тиме, што је предео, у ком се овај манастир налази у оно доба припадао краљевима угарским а не кнезу Лазару, ког држава није била никад с ове стране Дунава и Саве, а философ Константин у

животопису Стефановом причајући потанко о зидањима Стефановим, ни једном циглом речи не помиње о овој задужбини, као Стефановој. Народно предање приписује грађење скоро свију српских манастира владоцима српским; није чудо, што је то исто предање и Војловицу ставило у ред задужбине Стефанове. Али ће бити више вероватности, да су и Војловицу, као и остале манастире по Троједници и у Угарској по упаду турском у Срем, Бачку и Банат 1526. г. и позније, подизали калуђери, који су у то доба прешли с народом из Србије и Босне, као што се о томе казује у „Шематизму Арх. Карловачке за 1884. г.“ Историју манастира Војловице написао је некадашњи игуман војловички, Јоаникије Миљковић, године 1800., на црквено-славенском језику. Том работом користимо се и ми у овој прилици, не имајући приручи бољих и вероватнијих докумената. Писац описујући и помињући постанак Војловице, и сам није могао из најстаријих времена ништа ближе и позитивније да нам каже, но је одмах на првој, односно трећој страни

уређује: **Далибор Мergen**

књижице му исповедио, да од године 1383. као године оснивања манастира па све до 1530. год. нико не може рећи, у ком се стању налазио манастир, а још мање, није нам записао и разлог, како је годину 1530. нормирао као неку тачку, с које изгледа, да од ње почиње већ неко знање, већ помиње просто затим да је 1542. г. у Војловици био игуман Партиције са 46 калуђера, позивајући се на књигу „Соборник“, коју ми не могамо до данас у архиви манастирској наћи. Боље доказа ради, вели писац, беше у манастиру Војловици монах један, по имену Косма г. 1567. који је својеручно на заповест игумана кир Саве, написао књигу „Месечник“ (минеј) за јануар. Од те године па све до 1716. писац не казује ништа ближе о Војловици, но помиње само, да је братство манастирско живело у страху, јер је тада Банат стењао под јармом турским; монаси су обрађивали земљу и шуму манастирску, коју су Турци привилегијално манастиру даровали, а манастир је све до 1699. г. за то Турцима данак плаћати морао.

(наставиће се)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Дуња Попадић.

Како те зову?

- Дуња.

Кад си рођена?

- 22. априла 2013.

Како би себе описала у једној реченици?

- Добра према свима и радознала.

Школа?

- Основна школа „Вук Стефановић Караџић“ у Старчеву.

Шта радиш у слободно време?

- Тренирам и излазим.

Коју музику слушаш?

- Све жанрове.

Омиљена песма?

- „Бисери из блата“ Коби.

Омиљени певач?

- Јаков Јозиновић.

Омиљена певачица?

- Теодора Цехверовић.

Најдражи стих?

- „Људска злоба моје наде угасила“, из песме Виде Павловић.

Шта ти је важно у музици?

- Текст.

Шта те опушта?

- Тренинг, слушање музике и спавање.

Шта гледаш на телевизији?

- Спорт.

Шта не гледаш на телевизији?

- Серије, поготово турске.

Омиљена књига?

- „Лето када сам научила да летим“ Јасминке Петровић.

Омиљени филм?

- „Гринленд“.

Омиљени глумац?

- Милош Биковић.

Омиљена глумица?

- Слобода Мићаловић.

Омиљени спортови?

- Фолклор и одбојка.

За кога навијаш?

- За „Партизан“.

Где излазиш?

- У центру Старчева и понекад у граду.

Шта је за тебе љубав?

- Поверење и лојалност.

Шта си као мала желела да будеш кад одрастеш?

- Ветеринарка.

Чега се плашиш?

- Буба и реченице која почиње са „морамо да причамо“.

Шта ти смета код других?

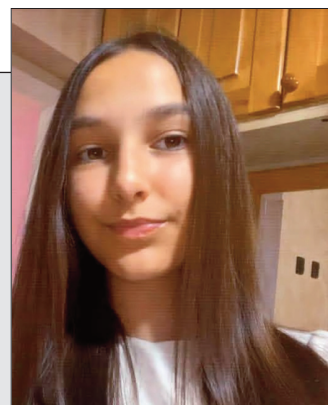
- Неискреност и дволичност.

Твоја врлина?

- Увек ту за неког.

Твоја мана?

- Кад ме неко наљути

одмах почнем да се свађам.

Најбољи другови?

- Вук и Теодор.

Најбоље другарице?

- Аница, Ина, Емина,

Милица, Тара, Софија.

Шта би поручила младима у Старчеву?

- Будите добри према свима јер никад не знате кроз шта неко пролази.

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ:

Антон Полак

Подсетимо Старчевце о коме је реч?

- Зовем се Антон и одрастао сам у Старчеву. То је место у којем сам провео скоро 30 година живота, тако да је Старчево, без обзира на то где се данас налазим, остало важан део мене. Ту су моја сећања, људи које познајем, улице којима сам пролазио и све оно што човека веже за средину у којој је одрастао.

Када негде проведете толико година, то није само место становања. То постане део вашег идентитета. Зато и данас, када говорим о Старчеву, не говорим само о географији, већ о једном значајном периоду свог живота.

Где сада живите?

- Сада живим у Осијеку, у Хрватској. То је град који ми се допао и у којем сам успео да пронађем неки свој мир и ритам. Осијек ме на неки начин подсећа на Панчево и Нови Сад, а има и нешто што ме асоцира на Старчево. Можда је то тај однос града и мирнијег начина живота, можда људи, можда атмосфера.

Није лако потпуно поредити места, јер свако има свој карактер, али у Осијеку сам пронашао неке сличности које су ми помогле да се лакше навикнем. Има довољно садржаја, а опет није град у којем се човек изгуби. То ми прија.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Радим од куће, у центру, односно одговарам на упите купаца путем чета. То је посао који тражи стрпљење, концентрацију и добру комуникацију, јер сваког дана разговарате са различитим људима и решавате различите ситуације. Предност је што радим од куће, па могу боље да организујем своје време. Што се живота у Осијеку тиче, могу да кажем да сам се снашао. Град је леп и пријатан за живот. Посебно ми значи и то што црква у коју идем доста подсећа на цркву у Старчеву. Такве ствари можда неке делују као ситнице, али када промените средину, управо такве сличности умеју да по-

могну да се осећате ближе ономе одакле сте дошли.

Наравно, свака промена тражи време. Човек мора да се навикне на нове улице, нове људе, другачији ритам и свакодневицу. Али када прихватите промену и дате себи времена, онда ново место полако почне да постаје ваш дом.

Да ли размишљате о повратку и колико често долазите у Старчево?

- Повремено ме ухвати носталгија и у тим тренуцима размишљам о повратку у Старчево. То се најчешће догоди када се сетим људи, детињства, неких догађаја или обичних свакодневних ствари које су ми некада биле нормалне, а данас их гледам из друге перспективе. Старчево је место за које ме веже велики део живота и нормално је да таква веза не нестаје одласком. Човек може да оде из места, али место не оде из човека. Зато и када не размишљам конкретно о повратку, увек постоји тај осећај припадности.

Долазак у Старчево за мене није само посета месту, већ и враћање једном делу себе. Увек је лепо видети познате улице, срести људе које познајем и осетити атмосферу која ми је блиска.

Антон Полак

Шта бисте поручили Старчевцима - онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- И онима који размишљају о одласку и онима који остају поручио бих исто: верујте у своје снове. Није најважније да ли ћете остати у месту у којем сте рођени или ћете отићи негде другде. Најважније је да знате зашто нешто радите и да покушате да живите у складу са собом.

Одлазак није увек лак, јер носи много непознатог. Треба се снаћи, прилагодити, прихватити нову средину и нове

околности. Али и останак тражи храброст, јер и ту човек мора да се бори за своје место, за своје планове и за бољи живот.

Зато мислим да нема једне поруке која важи само за оне који одлазе или само за оне који остају. Свако има свој пут. Важно је да човек не одустане од себе, да не изгуби веру и да, где год био, сачува оно добро што носи из свог места и из своје породице. Ако верујете у своје снове и радите на њима, онда свако место може да постане прилика.

Пејтар
Андрејућ

□ Димничари су вековима ходали танком линијом између неба и земље, носећи на својим гаравим лицима мирис сагорелог дрвета и тајне градских кровова. Иако је њихов посао физички тежак, прљав и опасан, народна машта и традиција прекрили су га велом магије, претварајући обичног радника у живог доносиоца среће и чувара кућног огњишта. Ево једног таквог: наш суграђанин Милоград Кузмановић Мишко Коминар. Нема ко га није знао. Чак је о њему снимљен и кратки документарни филм нешто после 2000. године. На овом "Јутуб" исечку видимо га како вози бицикл на почетку Улице Бориса Кидрича, где је и живео. Видимо и ћевабџиницу Миће Ваљевца (камп-приколица), а иза ње је популарна кафаница "пензија".

П. Андрејућ

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

Још један успех старчевачких извиђача

Након освојеног првог места на такмичењу у Белој Цркви, екипа старчевачког одреда, под шалвим називом "Милан и тароти" поновила је тај успех и у Шапцу и тиме потврдила да је међу најбољима у земљи. Тако је још један златни пехар донет у Старчево и смештен у већ препун орман са трофејима.

Такмичење у Шапцу одвојало се од 26. до 28. јуна и окупило је велик број извиђача у кампу покрај Саве. Екипа старијих скаута у саставу: Павле Михајловић, Тара Недељковић, Теодора Радовановић, Филип Мрђан и Огњен Стојановић, чинили су тим који је бранио боје старчевачког одреда. Иако пред сам полазак нису имали посебна очекивања, у такмичење су ушли мотивисани и спремни да дају свој максимум. Знали су да су дошли након озбиљних припрема које су се огледале пре свега у доброј организацији и подели задатака али и неговању одличног тимског духа.

По доласку на терен такмичења, због високих температура такмичарска стаза је била нешто краћа од уобичајене. Међутим, свакако је захтевала одређен напор јер ходање по јаком сунцу од више километара, у групи, захтевало је доста издржљивости и концентрације. Учесници су морали да покажу физичку спремност, снажљивост али и толеранцију и снагу мотивације. Упркос томе, наши скаути нису одустали ни у једном тренутку. На свакој дисциплини показали су знање, одговорност и тимски рад, што их је на крају довело до заслужене победе.

Осим проналаска контролних тачака у природи, било је потребно пренети поруку заставицама преко реке док део екипе посматра двогледом, затим брзо подићи шатор, брзо везати одређени чвор, показати знање из прве помоћи, знање топографије у виду израде различитих скица, бити успешан у стреличарству и цртању, а ни ово није било све.

Иако је камп био смештен на самој обали реке Саве, што је свим учесницима пружио прелеп амбијент за дружење и боравак у природи, нажалост, купање у реци није било дозвољено. Организатори

су се зато потрудили да за све учеснике припреме занимљив и забаван програм, како би употпунили слободно време. Једно од занимљивих дешавања било је прскање воденим пиштољима, које је унело много смеха, освежења и позитивне енергије међу такмичаре.

Овај успех представља још једну потврду да се континуиран рад, међусобно поверење, труд и упорност увек исплате. Наши извиђачи поносно представљају свој одред и Старчево на најбољи могући начин.

Прегршт летњих активности

И овог лета скаути су врло активни и припремили су низ посебних активности сваке недеље. Прва у низу одиграла се 4. јула када је спроведен излет до Водица - занимљивог и врлог лепог места у нашој околини.

Окупљање извиђача обавило се рано ујутру испред просторија Одред, одакле је организована колона кренула ка насељу Шумице, па затим атарским путем, узводно Наделом до планиране оазе са неколико врло разгранатих стабала дрвећа. По доласку, извиђачи су се прво упознали са овим простором, а затим су правили сунчани сат и уређивали места за седење. Након тога је свако себи спремо ручак у виду печених кобасица. За ову прилику скаути обично направе одговарајући штап на чијем врху се наместе кобасица за печење, али је овога пута због жеље да се природа што мање ремети то обављено са унапред припремљеним ражњићима.

Након одмора извиђачи су провежали прављење склоништа од приручног материјала, одиграли неколико занимљивих игара и када је сунце било на заласку вратили се назад кућама.

Дана 9. јула организован је још један излет - овога пута посећен је Калемегдан са посебним освртом на Зоолошки врт. И овога пута наши извиђачи су у раним јутарњим сатима кренули на пут, пуни енергије, радозналости и жеље за новим сазнањима. Прва станица била је Калемегданска тврђава, једна од најпосећенијих тачака Бео-

Нови пехар

града, где су се скаути упознали са њеном богатом историјом кроз обилазак знаменитости. Након кратког одмора уз сладолед и разговор, упутили смо се ка Зоолошком врту.

Већ на самом улазу дочекале су их прелепе птице разних боја и величина, а затим и јелени, нилски коњи, змије, крокодили. Посебно их је одушевио мини зоо-врт, где су имали прилику да се друже са патуљастим козицама, зечићима и малом ламом. Козице су биле веома питоме и навикнуте на људе, па је било и мажења. Обилазак је настављен до корњача, па су затим уследили сусрети са медведима, лавовима, хијенама, коњима, бодљикавим прасетом, пингвинима и видрама које су тог дана биле посебно разигране. Трчале су по свом простору, играле се и шапама остваривале контакт преко стакла са извиђачима, што је изазвало велико одушевљење код деце.

Највећи утисак оставили су тигрови, који су, иако прилично поспани тог дана, пленили својом појавом, а дугу се задржало и у посматрању фламингоса. Иако је извиђачима на тренутак било жао што животиње гледају у ограђеном простору, запослени у Зоолошком

врту објаснили су им да многе од њих не би могле да преживе у природи. Неке су рођене управо у Зоолошком врту, док су друге спасене из дивљине након тешких повреда и овде су пронашле безбедан дом и потребну негу.

Уморни од целодневног пешачења, али пуни лепих утисака, нових знања и незаборавних усмена, кренули су назад у Старчево, чиме је успешно завршена још једна извиђачка авантура.

Вања Денинџер, Филип Мрђан, Тара Недељковић, Марко Ивошевић

Кроки вести

- Од 13. јула група старијих извиђача отиснула се на језеро Шљункара код Ковина ради припрема кампа за извиђаче који им се придружују 15. јула. О овој активности више у наредном броју.
- Овогодишња традиционална извиђачка акција у оквиру овог годишње манифестације "Дани дружења" одржаће се од 7. до 9. августа у дворишту Основне школе. И ове године очекују се извиђачи из више места у Србији.

Старчевачке бразде

Актуелно: Производња парадајза

Оливера са асортиманом

Током топлх летњих месеци ништа лепше оброк не може да освежи него парадајз, а ако му се дода који краставчић и слатка или љута папричица, у зависности од укуса, нема боље и здравије свеже салате. Све ово поврће уз тиквице производе наши суграђани Марко и Оливера Барић, већ тридесет пет година.

Свакодневно се можете снабдети свеже убраним парадајзом, краставцем, тиквицама и слатком и љутом паприком по принципу самоуслуживања у њиховом дворишту. Кад поране ујутру у пет сати у своје пластенике, ови вредни људи отворе врата капије и до 20:30 сати на крају дворишта вас чека одмерено поврће у кесама у вредности од по 100 динара. Истакнут је и ценовник тако да знате колико је цена килограма сваке врсте поврћа. На овај јединствен начин услуге у Старчеву, али и шире може се рећи, Барићи су се одлучили пре осам година. Кажу да су људи поштени и до сад нису имали проблема.

Тренутно имају тринаест пластеника под засадом парадајза, по чему су и најпознатији. Одлучили су се за две сорте, црвени вива и рози пинк рок, познате по томе што су мекани плодови и лепог и сочног укуса. Такав парадајз је тражен и немају проблема са продајом. Многе продавнице у Старчеву и две из Београда, снабдевају се њиховим парадајзом, тако да Барићи више не иду по пијацама да продају парадајз на мало.

Оливера каже да су ове године задовољни приносом и квалитетом. То зависи и од улагања у прскање које се врши до плодоношења, а после у прихрану кроз заливање. Према њеним речима проблем на тржишту већ низ година је увоз парадајза који обара цену па домаћи повртари једино производњом на велико могу да дођу до задовољавајуће рачунице.

Гајење парадајза на велико није ни лако ни јефтино. Марко каже да посла у тринаест пластеника има од фебруара до

краја септембра. Уз то он нађе времена и да прави машине за развлачење фолије и садњу које у многоме олакшавају и убзавају посао око парадајза с пролећа. О томе ћемо с њим мало више другом приликом.

М. Јовишић

Пчеларство:

Пчелари поред меда, полена и прополиса од пчела сакупљају посебном опремом и пчелињи отров или апитоксин. Просечна цена посебне опреме је око 50 до 70 евра по кошници. Пчелињи отров се сакупља од априла до августа. Укључује се највише до три сата да апарат ради и онда се струже отров када се осуши, па тако десет дана третмана исте кошнице. Пчеле имају највише отрова у 17. дану старости. Пчелињи отров је у ствари секрет жабачног апарата који служи за одбрану од непријатеља. Отров једне пчеле је 0,2 мг, што значи за један кг отрова потребно је око 6000 убода пчеле. Само један убуд пчеле је безбедан уколико пацијент није алергичан. Пчела не може да пренесе никакву заразну болест због самог отрова који убија све микроорганлизме. Пчелињи отров и сам убуд пчела се користи за лечење упалних болести зглобова код реуме, као и сам убуд пчела смањује друге упалне процесе у телу и подстиче бољи имуни систем код људи. Постоји цела наука која се бави пчелињим убодима и отровом, зове се апитерапија. Сваки убуд пчеле је болан, нарочито више боли кад убоду за образ, уво или нос. Понекад се деси и већа отеклина. Ко жели да убуд лакше преболу, намаже убодно место синопен машћу или држити неки хладан предмет.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Сјанчево"

Воћарство:

Овогодишње лето остаће запамћено. Највише по топлим данима и добром роду. Али и по помањкању радне снаге а понајвише ниским откупним ценама. Људи се питају - зашто? После вишегодишњег слабијег рода, сада су гране повијене до земље и при слабијем ветру се ломе. За воћаре, виноградаре и дестилере то значи - посла преко главе!

Пошто ће, ипак, највише воћа отићи у дестилацију, апелује се на логичну потребу да се справљају квалитетне ракије. У прошлом броју дали смо поједностављену процедуру, а око свих недоумица верујем да ће свако од добрих дестилера, као што су Зоран Шкрбић, Срба Стојановић, Радован Перовић, Миле Здравковић - радо дати савет, као и аутор овог текста.

Здрави и вредни били,

Божидар Димићрић

Друштво виноградара, воћара и дестилера

Марко у пластенику

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

ВУКОВАЦ Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"

РАДОВИ УЧЕНИКА

Драги члан наше породице

Писаћу вам о једном члану моје породице. Тај драги члан моје породице је моја мама. Она се зове Милена. Заједно, често правимо неке колаче и баш волим да јој помогнем. Најчешће правимо мафине.

Она има плаву косу и браон очи. Воли моду и прати је. Волим да пробам њену одећу и обућу. Рођендан јој је у априлу и увек јој купим поклон и направим честитку. Тако и за 8. март, изненадим је поклоном и цвећем. Често идемо заједно у тржни центар и увек ми купи све што ми се свиди. Никада ме не казни ако добијем лошу оцену. Само ми каже да морам да научим то и увек ми објасни шта ми није јасно. Много воли животиње и увек их храни и пази, Највише воли псе и мачке. То сам наследила од ње, и ја их волим. Она лепо и добро кува, поготово зна да прави колаче.

Моја мама је мој јако драг члан породице јер је увек ту за мене и јер је увек добро и помаже ми. Своју маму јако ценим, волим и поштујем њен труд.

Софија Цветковић 6/1

Мој највећи страх

Од када знам за себе, у мени се крију разни страхови. Мислила сам тек сад схватила шта заправо значи - страх. Када сам била мала, плашила сам се животиња, вађења крви, да останем сама у кући... Али, временом ти страхови су нестали. Сада када сам порасла, имам два страха - један да изгубим неког битног, а други страх је врло специфичан. Тај страх је почео још од малих ногу и још увек је ту.

Када сам била мала, на операцији крајника избили су ми зуб који је био у расту и тада почиње све. Тада нисам знала и разумела ништа јер сам била мала, али сада знам све и страх је присутан. Након те несреће, имала сам две операције - друга је била много тежа јер сам имала огромне болове. Сваки пут када идем код зубара стрепим шта ће ми рећи јер нова компликација може довести о новог проблема. Можда до вађења зуба и рађења новог, а то ми је највећи страх.

Знам да ћу једног дана морати да радим ту интервенцију, али се надам да нећу ускоро. Надам се да нико неће доживети ово што сам ја и да тај дан неће доћи ускоро.

Хелена Николић 8/2

Путовање око света

Пет држава које бих волела да обиђем су: Велика Британија, Француска, Јапан, Италија и Русија.

Велика Британија позната је по: Тауербрицу, Лондон ају, Биг Бену, Трафалгар скверу и по њиховим чувеним црвеним двоспратним аутобусима. Главни град Велике Британије је Лондон, а кроз њега протиче река Темза. Француска је позната по кроасанима, багети и чувеном Ајфеловом торњу, а главни град, Париз, кроз који протиче река Сена, врло је занимљив. Њихова застава је плаво-бело-црвена и окренуто усправно. Јапан, "земља излазећег сунца", главни град је Токио. Познат је по традиционалном зеленом чају у праху, сушију и рамену (храна која је освојила свет) и сакутију (цвећање трешње, пролећни ритуал посматрања цветова који симболизују пролазност живота.) Русија (главни град Москва) - позната је по класичној музици и

Одељење 6/3

балету (Чајковски: "Лабудово језеро", "Крцко Оранџић"), путу у свемир, матрјошки Бабушка - лутки која се расклапа и садржи мање лутке унутар себе... Русија је највећа држава по површини. Италија (главни град Рим) позната је по пици и пасти (први пут пица је направљена у Напуљу 1860.), сладоледу, ремек-делима, опери, архитетури, моди и дизајну. Занимљиви италијански изуми су: виолина, клавир, наочаре, радио, корнет за сладолед. Ове земље су ми занимљиве и волела бих да их посетим.

Анђела Навала 5/2

Желим да пропутујем свет

Моја жеља је одувек била да посетим свако место на планети Земљи. Моје омиљено место где бих волела да идем је Бразил. Баш бих волела да идем у Бразил. Он има разноврсну и богату природу, мени се то баш свиђа. Тамо се налази највећа прашума на свету која се зове Амазонија. Такође, има море које је чисто и има велике пешчане плаже. Налази се у Јужној Америци. Његов главни град је Бразилија. У Бразилији има катедрала која је једна од најпознатијих грађевина и има необичан облик. Такође, има и вештачко језеро Параноа на ком се људи возе чамце. Рио де Жанеиро је један од најпознатијих градова у Бразилу. Има огромну статуу Исуса Христа на планини Короваде.

Мислим да већина људи воли да путује, мада има и оних који не воле. Ја обожавам! Мени је то баш лепо и ја волим да видим и друга места. Моја највећа жеља је да отпујем у Бразил јер је по мом мишљењу то једна од најлепших и најзанимљивијих држава на свету.

Тијана Барбара 5/2

Сећам се...

Сећам се када сам са татом први пут отишао на пецање. Било је рано ујутру, магла је лежала изнад језера, а тата и ја смо седели на обали, тихо чекајући први загриз.

Сећам се како сам дрхтавим рукама држао штап, а срце ми је брзо куцало од узбуђена. Тог дана сам ухватио пар малих риба, али сам био пресрећан јер ми је то било прво пецање у животу. Схватио сам да пецање није само чекање, већ и повезаност са природом.

Иван Барић 5/3

... Најлепше је ђачко доба ...

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA Junior komerc

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 063/80-32-980

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево

Корисћимо
Воду
рационално!

Фудбал

Играју се припремне утакмице - Борац бољи од Динама

*Борац славио у Панчеву -
Динамо 1945 ублажио
пораз у насипавку меча*

У првој припремној утакмици фудбалери старчевачког Борца савладали су у Панчеву екипу Динама 1945 резултатом 3:2.

Оба ривала приказала су добру игру, а прво полувреме у потпуности је припало Старчевцима, који су на одмор отишли са три гола предности. У наставку су млади фудбалери "брзог воза" поправили утисак, постигли два поготка, али нису успели да избегну пораз.

Од почетка сусрета играло се отворено, уз прилике на обе стране. Гости су повели у 23. минуту. После добре акције и удараца Шарца,

голман Петровић је одбио лопту, а Крстић је искористио прилику и погодио за 0:1. Десет минута касније Ђурковић је продором створио простор и упустио Шарца, који је удвостручио предност Борца.

Најлепши тренутак утакмице виђен је у 39. минуту, када је Никола Ђирковић, после доброг продора, ударцем са око 30 метара савладао голмана Петровића и донео Старчевцима убедљивих 0:3.

У другом полувремену Динамо 1945 је заиграо знатно боље и имао више од игре. Панчевачка екипа смањила је предност поготком Ђурувије у 65. минуту, док је М. Јовановски у 79. минуту поставио коначан резултат ове утакмице.

Динамо 1945: Петровић, Јованов, Поповић, Тошков, Бољанцу, Исаиловић, Антић, Џејин, Н. Јовановски, Јеремић, Ђурувија. Играли су још: Бовдиш, М. Јовановски, Урошев.

Борац: Лапић, С. Лукић, Јоковић, Ма Руици,

Петковић, Маленовић, Н. Ђирковић, Ђурковић, Крстић, Џетић, Шарац. Играли су још: Јан, Ковачевић, Добросављевић, В. Ђирковић, Стефановић, Арсенијевић

Б. Стојковски;
Србија сјорп

Вредна донација за Борац

Подршка је важна

ФК Борац преузео је вредну донацију спортске опреме, коју су обезбедили Фудбалски савез Војводине и компанија "Таш бет". Ова подршка представља значајан подстицај за даљи рад клуба и унапређење услова у којима тренирају све селекције старчевачког Борца. Донирана опрема омогућиће квалитетније тренинге и боље услове за играче, посебно за млађе категорије, које представљају будућност клуба.

Из Борца истичу захвалност Фудбалском савезу Војводине и компанији "Таш бет" на указаном поверењу, подршци и друштвеној одговорности коју показују кроз улагање у развој спорта и фудбала. У клубу верују да ће овакви примери сарадње допринети јачању спортског живота у Старчеву и стварању још бољих услова за генерације фудбалера које долазе.

Малишани на Дивчибарама

□ У сарадњи са Спортским савезом Панчева, млади фудбалери Борца недељу дана провели су у раду, учењу, дружењу и стицању нових ис-

кустава. У клубу верују да су се момци са Дивчибара вратили богатији за нова пријатељства, још бољи тимски дух и многа лепих успомена.

Хуманост Саве Вељковића

□ Сваки добровољни давалац крви је драгоцен пример хуманог човека јер крв се не може створити вештачким путем, па дати крв болесном или животну угроженом човеку нема цену. То најбоље зна Сава Вељковић који има забележено у својим књижицама да је у свом животу дао крв чак 73 пута, што по његовом прорачуну износи 24-25 литара крви. Сада као пензионер присећа се да је још 1974. године први пут дао крв, када је био трећа година Техничке школе, заједно са друговима из разреда. Каже да се тада крв могла дати једном годишње тако да је ту праксу наставио и у војсци. Затим је следио један тежак моменат за њега када му је услед опоравка од операције слепог црева било онемогућено да да крв за колегу који је био животну угрожен и до краја изгубио ту битку. То је Сави изузетно тешко пало и наредних деветнаест година није желео да даје крв, али то мишљење мења 1996. године од кад је постао опет редован добровољни давалац крви и то више пута годишње. Посебно му драго буде кад је могао да да крв или тромбоците за нечију децу или за колеге које су доживљавале повреде на послу, а то се дешавало и на терену у Либији. Сава каже да за њега нема срећнијег осећаја кад на коме помогне на овај начин. Посебно младима препоручује да се одлуче на овај хумани гест јер за њих саме је здраво дати крв, а другима се тиме спасава живот.

М. Ј.

Рагби: Нема одмора за Старчевце

На 19. Меморијалном турниру “Лука Марин“, који важи за незванично првенство Балкана у рагбију на песку, учествовало је више од десет екипа из региона. Рагби клуб Борац остварио је запажен резултат освојивши одлично 4. место, потврдивши да и даље припада самом врху овог атрактивног такмичења.

Посебан разлог за понос представља признање које је припало Стефану Драмићанину, члану Борца, који је проглашен за најбољег играча турнира.

Додатну тежину скипи дали су повратници у црвено-црни дрес - Лука Цвејић, Страхиња Максимовић и некадашња перјаница клуба Вук Кривокућа, док је значајан допринос пружио и Милан Кузмановић, играч који се с правом намеће као један од главних адута Борца за предстојећу сезону.

Борац је још једном показао да помера границе и руши устаљене оквире. Капитенску траку на овом турниру понела је некада једна од најперспективнијих српских рагбисткиња, Марија Стојишић, чиме је екипа послала снажну поруку заједништва, поштовања и поверења. Уз тим је била и стара гарда - Влада, Боле, Цици, Зека и Ђоле, људи који годинама представљају заштитни знак Борца и чувају његов препознатљив дух.

Пажњу стручног штаба привукао је и Давид Брка Пал, а остаје нада да ће се у наредном периоду сложити све коцкице како би се титула поново вратила

Песак је несвакидашња подлога за рагби

у “јужну зону“, тамо где многи верују да припада.

Већ сада поглед је усмерен ка наредном великом догађају. У петак, 8. августа, са почетком у 17 часова, током “Дана дружења“ одржаће се традиционални међународни рагби турнир ветерана, који из године у годину окупља истакнута имена овог спорта и бројне пријатеље рагбија.

Овим путем рагбисти позивају све љубитеље овог спорта, као и оне који тек желе да упознају овај спорт, да својим присуством увеличају овај догађај и буду део још једног незаборавног рагби спектакла. А као посебно изненађење за публику, ове године биће организована и ревијална презентација женског рагбија, која ће додатно обогатити програм.

СН

Кошарка: У знаку спорта и хуманости

У Старчеву је током јула одржан хуманитарни кошаркашки турнир у организацији Кошаркашког клуба “Старчево“, који је овог пута био посвећен прикупљању помоћи за пријатеље из хуманитарне организације “Срби за Србе“.

Турнир је окупио велики број екипа које су током читавог дана приказале борбеност, фер-плеј и жељу за победом, али и показале да спорт има снагу да уједини људе око правих вредности.

Након узбудљивог такмичења по групама, по четири најбоље екипе из обе групе избориле су пласман у четвртфинале, где су се састали првопласирани са четвртопласираним, односно другопласирани са трећепласираним тимовима. У полуфиналу су место обезбедиле екипе “Севициз“, “Старчево“, “Лајтхаус“ и “Шест ујутру“.

Посебно занимљив био је дуел између “Севициза“ и “Лајтхауса“. Иако су ови други били успешнији у групној фази, “Севицизи“ су у неизвесној завршници успели да се реванширају и изборе пласман у финале. У другом мечу екипа “Старчева“ је убедљивом игром и одличним шутем за три поена савладала екипу “Шест ујутру“ и заслужено изборила борбу за титулу.

После квалитетне и борбене финалне утакмице, више концентрације и бољу игру ипак су приказали “Севицизи“, који је заслужено славио и освојио прво место на турниру.

Ипак, највећи победник био је хуманитарни циљ турнира. Захваљујући свим учесницима, организаторима и посетиоцима, још једном је показано да спорт и хуманост иду руку под руку.

П. Перовић

Увек спремни да помогну